Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (astotā palāta paplašinātā sastāvā)

2025. gada 10. septembrī*

Kopējā ārpolitika un drošības politika – Ierobežojoši pasākumi saistībā ar darbībām, ar ko tiek grauta vai apdraudēta Ukrainas teritoriālā integritāte, suverenitāte un neatkarība – Līdzekļu iesaldēšana – To personu, vienību un struktūru saraksts, kurām piemēro līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšanu – Prasītāja nosaukuma ierakstīšana un saglabāšana sarakstā – Jēdziens "vienības, kuras darbojas Krievijas informācijas tehnoloģiju nozarē un kam ir *FSB* licence" – Lēmuma 2014/145/KĀDP 2. panta 1. punkta i) apakšpunkts – Regulas (ES) Nr. 269/2014 3. panta 1. punkta i) apakšpunkts – Iebilde par prettiesiskumu – Kļūda vērtējumā – Pienākums norādīt pamatojumu – Tiesības uz aizstāvību

Lietā T-573/23

Positive Group PAO, Maskava (Krievija), ko pārstāv *A. Beauchemin* un *W. Julié, avocats*,

prasītāja,

pret

Eiropas Savienības Padomi, ko pārstāv *E. Nadbath*, *A. Boggio-Tomasaz* un *P. Mahnič*, pārstāvji,

atbildētāja,

ko atbalsta

Nīderlandes Karaliste, ko pārstāv *M. Bulterman*, *C. Schillemans* un *E. Besselink*, pārstāvji,

persona, kas iestājusies lietā,

VISPĀRĒJĀ TIESA (astotā palāta paplašinātā sastāvā)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs A. Kornezovs [*A. Kornezov*], tiesneši G. De Bāre [*G. De Baere*] (referents), D. Petrlīks [*D. Petrlík*], K. Kečmārs [*K. Kecsmár*] un S. Kingstone [*S. Kingston*],

sekretāre: M. Zvozdzjaka-Karbona [*M. Zwozdziak-Carbonne*], administratore,

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu un it īpaši:

– prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2023. gada 15. septembrī,

* Tiesvedības valoda – angļu.

– pirmo grozījumu rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2024. gada 22. maijā,

– otro grozījumu rakstu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2024. gada 25. novembrī,

pēc 2025. gada 26. februāra tiesas sēdes

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Ar prasību, kura pamatota ar LESD 263. pantu, prasītāja *Positive Group PAO* lūdz atcelt, pirmkārt, Padomes Lēmumu (KĀDP) 2023/1218 (2023. gada 23. jūnijs), ar ko groza Lēmumu 2014/145/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem attiecībā uz darbībām, ar ko tiek grauta vai apdraudēta Ukrainas teritoriālā integritāte, suverenitāte un neatkarība (OV 2023, L 159 I, 526. lpp.), un Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2023/1216 (2023. gada 23. jūnijs), ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 269/2014 par ierobežojošiem pasākumiem attiecībā uz darbībām, ar ko tiek grauta vai apdraudēta Ukrainas teritoriālā integritāte, suverenitāte un neatkarība (OV 2023, L 159 I, 335. lpp.) (turpmāk tekstā kopā – "sākotnējie akti"), otrkārt, Padomes Lēmumu (KĀDP) 2023/1767 (2023. gada 13. septembris), ar ko groza Lēmumu 2014/145/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem attiecībā uz darbībām, ar ko tiek grauta vai apdraudēta Ukrainas teritoriālā integritāte, suverenitāte un neatkarība (OV 2023, L 226, 104. lpp.), un Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2023/1765 (2023. gada 13. septembris), ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 269/2014 par ierobežojošiem pasākumiem attiecībā uz darbībām, ar ko tiek grauta vai apdraudēta Ukrainas teritoriālā integritāte, suverenitāte un neatkarība (OV 2023, L 226, 3. lpp.) (turpmāk tekstā kopā – "pirmie akti par saglabāšanu sarakstos"), treškārt, Padomes Lēmumu (KĀDP) 2024/847 (2024. gada 12. marts), ar ko groza Lēmumu 2014/145/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem attiecībā uz darbībām, ar ko tiek grauta vai apdraudēta Ukrainas teritoriālā integritāte, suverenitāte un neatkarība (OV L, 2024/847), un Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2024/849 (2024. gada 12. marts), ar kuru īsteno Regulu (ES) Nr. 269/2014 par ierobežojošiem pasākumiem attiecībā uz darbībām, ar ko tiek grauta vai apdraudēta Ukrainas teritoriālā integritāte, suverenitāte un neatkarība (OV L, 2024/849) (turpmāk tekstā kopā – "otrie akti par saglabāšanu sarakstos"), un, ceturtkārt, Padomes Lēmumu (KĀDP) 2024/2456 (2024. gada 12. septembris), ar ko groza Lēmumu 2014/145/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem attiecībā uz darbībām, ar ko tiek grauta vai apdraudēta Ukrainas teritoriālā integritāte, suverenitāte un neatkarība (OV L, 2024/2456), un Padomes Īstenošanas regulu (ES) 2024/2455 (2024. gada 12. septembris), ar kuru īsteno Regulu (ES) Nr. 269/2014 par ierobežojošiem pasākumiem attiecībā uz darbībām, ar ko tiek grauta vai apdraudēta Ukrainas teritoriālā integritāte, suverenitāte un neatkarība (OV L, 2024/2455) (turpmāk tekstā kopā – "trešie akti par saglabāšanu sarakstos"), ciktāl visi šie tiesību akti (turpmāk tekstā, aplūkoti kopā – "apstrīdētie akti") attiecas uz prasītāju.

Tiesvedības priekšvēsture

2 Prasītāja ir Krievijā iedibināta holdinga sabiedrība, kas darbojas informācijas tehnoloģiju, it īpaši kiberdrošības, nozarē.

3 Šī lieta ir saistīta ar ierobežojošiem pasākumiem, par kuriem Eiropas Savienība ir pieņēmusi lēmumu attiecībā uz darbībām, kas grauj vai apdraud Ukrainas teritoriālo integritāti, suverenitāti un neatkarību.

4 2014. gada 17. martā Eiropas Savienības Padome uz LES 29. panta pamata pieņēma Lēmumu 2014/145/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem attiecībā uz darbībām, ar ko tiek grauta vai apdraudēta Ukrainas teritoriālā integritāte, suverenitāte un neatkarība (OV 2014, L 78, 16. lpp.). Tajā pašā datumā Padome, pamatojoties uz LESD 215. pantu, pieņēma Regulu (ES) Nr. 269/2014 par ierobežojošiem pasākumiem attiecībā uz darbībām, ar ko tiek grauta vai apdraudēta Ukrainas teritoriālā integritāte, suverenitāte un neatkarība (OV 2014, L 78, 6. lpp.).

5 2023. gada 23. jūnijā, ņemot vērā faktu, ka informācijas karš bija būtisks līdzeklis, ar kuru Krievijas Federācija īstenoja savu agresijas karu pret Ukrainu, Padome pieņēma Lēmumu 2023/1218 un Regulu (ES) 2023/1215, ar ko groza Regulu Nr. 269/2014 (OV 2023, L 159 I, 330. lpp.), lai tostarp grozītu kritērijus, saskaņā ar kuriem uz fiziskām vai juridiskām personām, vienībām vai struktūrām var attiekties Savienības noteiktie ierobežojošie pasākumi attiecībā uz darbībām, ar ko tiek grauta vai apdraudēta Ukrainas teritoriālā integritāte, suverenitāte un neatkarība.

6 Ar Lēmuma 2023/1218 1. panta 2. punkta b) apakšpunktu ieviests jauns iekļaušanas kritērijs, kas paredzēts Lēmuma 2014/145 2. panta 1. punkta i) apakšpunktā (turpmāk tekstā – "i) kritērijs"). Pēdējā minētajā normā ir paredzēts šādi:

"1. Tiek iesaldēti visi līdzekļi un saimnieciskie resursi, kas ir šādu personu īpašumā vai valdījumā, turējumā vai kontrolē:

[..]

i) juridiskas personas, vienības vai struktūras, kuras darbojas Krievijas IT nozarē un kurām ir licence, ko pārvalda Krievijas Federācijas federālā drošības dienesta (*FSB*) Licencēšanas, sertificēšanas un valsts noslēpumu aizsardzības centrs, vai licence "ieroči un militārais ekipējums", ko pārvalda Krievijas Rūpniecības un tirdzniecības ministrija [..]."

7 Ar identisku formulējumu ar Regulas 2023/1215 1. panta 1. punkta b) apakšpunktu Regulas Nr. 269/2014 3. panta 1. punkta i) apakšpunktā ieviests i) kritērijs.

8 Ar sākotnējiem tiesību aktiem prasītājas nosaukums kā "*Positive Group PJSC* jeb *Positive technologies* jeb *Gruppa Pozitiva* [*Группа Позитива*]" iekļauts to personu, vienību un struktūru sarakstā, kas ietverts grozītā Lēmuma 2014/145 pielikumā un grozītās Regulas Nr. 269/2014 I pielikumā (turpmāk tekstā kopā – "attiecīgie saraksti"), šāda iemesla dēļ:

"*Positive Group PJSC* ir saņēmis *FSB* pārvaldītu licenci. *FSB* licenci izsniedz IT uzņēmumiem, kas izstrādā šifrēšanas un kriptogrāfijas tehnoloģijas, informācijas sistēmas un telesakaru sistēmas Krievijas izlūkdienestiem, kā arī IT uzņēmumiem, kas izstrādā "personu datubāzu pārvaldības sistēmas" Krievijas drošības dienestiem (t.i., rīkus, kas īpaši izstrādāti, lai uzglabātu, izgūtu un pārvaldītu lielu daudzumu datu, kas iegūti, piemēram, sociālo mediju rasmošanas vai citas izlūkdatu vākšanas prakses rezultātā).

Tādējādi *Positive Group PJSC* ir vienība, kas darbojas Krievijas IT nozarē un kam ir licence, ko pārvalda *FSB* Valsts noslēpumu licencēšanas, sertificēšanas un aizsardzības centrs."

9 2023. gada 26. jūnijā Padome *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicēja Paziņojumu personām, vienībām un struktūrām, kurām piemēro ierobežojošus pasākumus, kas paredzēti Lēmumā 2014/145, kurā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2023/1218, un Regulā Nr. 269/2014, ko īsteno ar Īstenošanas regulu 2023/1216 (OV 2023, C 222, 39. lpp.).

10 Ar 2023. gada 13. jūlija vēstuli prasītāja lūdza Padomi nosūtīt pierādījumu materiālus, uz kuru pamata tā bija nolēmusi iekļaut tās nosaukumu attiecīgajos sarakstos.

11 2023. gada 4. augustā Padome nosūtīja prasītājai ar 2023. gada 3. maiju datētu pierādījumu materiālu WK 5423/2023 kopiju (turpmāk tekstā – "pirmie pierādījumu materiāli").

12 2023. gada 13. septembrī Padome pieņēma pirmos aktus par saglabāšanu sarakstos, ar kuriem prasītājas nosaukums tika saglabāts attiecīgajos sarakstos tā paša iemesla dēļ, kas bija ietverts sākotnējos aktos.

13 2023. gada 14. septembrī Padome *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicēja Paziņojumu personām un vienībām, uz kurām attiecina ierobežojošus pasākumus, kas noteikti Lēmumā 2014/145, kurā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2023/1767 un ar Regulu Nr. 269/2014, ko īsteno ar Īstenošanas regulu 2023/1765 (OV 2023, C 324, 8. lpp.).

Pēc prasības celšanas notikušie fakti

14 Ar 2023. gada 25. septembra vēstuli prasītāja lūdza Padomi nosūtīt dokumentus, kas pamato tās nosaukuma saglabāšanu attiecīgajos sarakstos.

15 2023. gada 31. oktobrī Padome no jauna nosūtīja prasītājai pirmo pierādījumu materiālu kopiju un tai paziņoja arī dokumentus, kas ietverti pierādījumu materiālos ar atsauces numuru WK 6512/2023 (turpmāk tekstā – "otrie pierādījumu materiāli") un kas datēti ar 2023. gada 16. maiju.

16 Ar 2023. gada 1. novembra vēstuli prasītāja nosūtīja Padomei lūgumu pārskatīt lēmumu par tās nosaukuma iekļaušanu un saglabāšanu attiecīgajos sarakstos.

17 2024. gada 12. martā Padome pieņēma otros aktus par saglabāšanu sarakstos, ar kuriem prasītājas nosaukums tika saglabāts attiecīgajos sarakstos tā paša iemesla dēļ, kas bija ietverts sākotnējos aktos.

18 2024. gada 13. martā Padome *Oficiālajā Vēstnesī* publicēja Paziņojumu personām un vienībām, uz kurām attiecina ierobežojošus pasākumus, kas ir noteikti Padomes Lēmumā 2014/145, kurā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2024/847, un Regulā Nr. 269/2014, ko īsteno ar Īstenošanas regulu 2024/849 (OV C, 2024/2191).

19 Ar 2024. gada 13. marta vēstuli Padome noraidīja prasītājas 2023. gada 1. novembra lūgumu veikt pārskatīšanu.

20 Ar 2024. gada 16. maija vēstuli, atbildot uz prasītājas 2024. gada 30. aprīļa un 14. maija vēstulēm, kurās tika lūgta piekļuve visiem dokumentiem, kas pamato tās nosaukuma saglabāšanu attiecīgajos sarakstos, Padome apstiprināja, ka visi dokumenti, proti, pirmie un otrie pierādījumu materiāli, tai jau bija paziņoti 2023. gada 4. augustā un 31. oktobrī.

21 Ar 2024. gada 31. maija vēstuli prasītāja iesniedza Padomei lūgumu pārskatīt lēmumu par tās nosaukuma saglabāšanu attiecīgajos sarakstos, kas ietverts otrajos aktos par saglabāšanu sarakstos.

22 Ar 2024. gada 16. jūlija vēstuli Padome informēja prasītāju par nodomu saglabāt tās nosaukumu attiecīgajos sarakstos ar grozītu pamatojumu un paziņoja tai šo jauno pamatojumu, kā arī pierādījumu materiālus ar atsauces numuru WK 9908/2024 (turpmāk tekstā – "trešie pierādījumu materiāli"), kuri datēti ar 2024. gada 10. jūliju un uz kuriem tā balstījās.

23 Ar 2024. gada 31. jūlija vēstuli, atbildot uz 2024. gada 16. jūlija vēstuli, prasītāja iesniedza Padomei apsvērumus par tās nodomu saglabāt tās nosaukumu attiecīgajos sarakstos, ņemot vērā grozīto pamatojumu.

24 2024. gada 12. septembrī Padome pieņēma trešos aktus par saglabāšanu sarakstos, ar kuriem prasītājas nosaukums saglabāts attiecīgajos sarakstos. Iekļaušanas pamatojums tika grozīts šādi:

"*Positive Group PJSC* ir pārvaldītājsabiedrība [holdinga sabiedrība], kura pārvalda konglomerātu, kurā ietilpst *AO Pozitiv Teknolodzhiz*. *AO Pozitiv Teknolodzhiz* darbojas Krievijas IT nozarē, un šai akciju sabiedrībai ir licence, ko pārvalda *FSB* Valsts noslēpumu licencēšanas, sertificēšanas un aizsardzības centrs. Tādējādi *Positive Group PJSC* ir tāda konglomerāta pārvaldītājsabiedrība, kurā ietilpst vienība, kura darbojas Krievijas IT nozarē un kurai ir *FSB* pārvaldīta licence.

Tādējādi *Positive Group PJSC* ir vienība, kas darbojas Krievijas IT nozarē un kam ir licence, ko pārvalda *FSB* Valsts noslēpumu licencēšanas, sertificēšanas un aizsardzības centrs."

25 2024. gada 13. septembrī Padome *Oficiālajā Vēstnesī* publicēja Paziņojumu fiziskajām vai juridiskajām personām vai vienībām, uz kurām attiecina ierobežojošus pasākumus, kas ir noteikti Padomes Lēmumā 2014/145, kurā grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2024/2456 un ar Regulu Nr. 269/2014, ko īsteno ar Īstenošanas regulu 2024/2455 (OV C, C/2024/5573).

26 Ar 2024. gada 13. septembra vēstuli Padome noraidīja prasītājas 2024. gada 31. maija un 31. jūlija vēstulēs ietverto pārskatīšanas lūgumu un informēja to par savu lēmumu saglabāt tās nosaukumu attiecīgajos sarakstos.

27 Ar 2024. gada 1. novembra vēstuli prasītāja iesniedza Padomei lūgumu pārskatīt lēmumu par tās nosaukuma saglabāšanu attiecīgajos sarakstos, kas ietverts trešajos aktos par saglabāšanu sarakstos.

Lietas dalībnieku prasījumi

28 Pēc prasības pieteikuma grozīšanas prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– atcelt apstrīdētos tiesību aktus, ciktāl tie attiecas uz prasītāju;

– piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus;

– noraidīt Nīderlandes Karalistes iestāšanās rakstu kā nepieņemamu;

– piespriest Nīderlandes Karalistei segt savus tiesāšanās izdevumus pašai.

29 Padomes, ko atbalsta Nīderlandes Karaliste, prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– prasību noraidīt;

– piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus;

– pakārtoti, gadījumā, ja Vispārējā tiesa atceltu Lēmumus 2023/1218, 2023/1767, 2024/847 vai 2024/2456, ciktāl tie attiecas uz prasītāju, piespriest atstāt spēkā šo lēmumu sekas attiecībā uz prasītāju līdz apelācijas sūdzības iesniegšanas termiņa beigām vai, ja šajā termiņā tiks iesniegta apelācijas sūdzība, līdz tās iespējamai noraidīšanai.

Juridiskais pamatojums

30 Prasības pamatojumam prasītāja izvirza četrus pamatus, no kuriem pirmais attiecas uz iebildi par i) kritērija prettiesiskumu, otrais – uz tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā un pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu, trešais – uz acīmredzamām kļūdām vērtējumā un ceturtais – uz tiesību uz aizstāvību pārkāpumu un pienākuma pārskatīt lēmumu par prasītājas nosaukuma iekļaušanu aplūkotajos sarakstos pārkāpumu.

Par Nīderlandes Karalistes iestāšanās raksta pieņemamību

31 Prasītāja apgalvo, ka Nīderlandes Karalistes iestāšanās raksts ir nepieņemams, jo tajā nav pietiekami skaidri un precīzi izklāstīti izvirzītie pamati un argumenti un ka tādējādi tajā nav ievēroti Vispārējās tiesas Reglamenta 145. pantā paredzētie nosacījumi.

32 Saskaņā ar Reglamenta 145. panta 2. punkta b) apakšpunktu iestāšanās rakstā jāietver personas, kas iestājusies lietā, izvirzītie pamati un argumenti.

33 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru attiecībā uz pieteikumu par lietas ierosināšanu, kas pēc analoģijas ir piemērojama attiecībā uz iestāšanās rakstu, pamatu kopsavilkumam jābūt pietiekami skaidram un precīzam, lai atbildētājs varētu sagatavot savu aizstāvību un lai Vispārējā tiesa varētu lemt par prasību, vajadzības gadījumā bez papildu informācijas (skat. spriedumu, 2009. gada 9. septembris, *Diputación Foral de Álava* u.c./Komisija, no T-227/01 līdz T-229/01, T-265/01, T-266/01 un T-270/01, EU:T:2009:315, 94. punkts un tajā minētā judikatūra).

34 Jānorāda, ka iestāšanās rakstā Nīderlandes Karaliste uzsver i) kritērija nozīmi, lai reaģētu uz informācijas karu, ko Krievijas Federācija veic Ukrainā. Jānorāda uz ciešo saikni starp Krievijas izlūkošanas un drošības dienestiem un Krievijas informācijas tehnoloģiju nozari, kā arī uz Krievijas informātikas uzņēmumu, kas atbilst i) kritērijam, lomu informācijas karā, kuru Krievijas Federācija veic pret Ukrainu. Šajā ziņā Nīderlandes Karaliste min piemērus tam, ka uzņēmumiem, kuriem ir Krievijas Federācijas Federālā drošības dienesta (*FSB*) licenču piešķiršanas, sertificēšanas un valsts noslēpumu aizsardzības centra izsniegta licence (turpmāk tekstā – "*FSB* licence") darbam ar šifrēšanas rīkiem, ir svarīga loma Krievijas kibermilitārajā sistēmā. Tā secina, ka i) kritērijs ir nepieciešams, jo tas mazina Krievijas Federācijas iespēju turpināt īstenot informācijas karu pret Ukrainu, un tas ir samērīgs.

35 Tādējādi no Nīderlandes Karalistes iestāšanās raksta pietiekami skaidri izriet, ka izvirzītie argumenti ir vērsti uz to, lai noraidītu pirmo pamatu par i) kritērija prettiesiskumu.

36 Tātad Nīderlandes Karalistes iestāšanās raksts atbilst Reglamenta 145. panta 2. punkta b) apakšpunkta prasībām un ir pieņemams.

Par pirmo pamatu, kas attiecas uz iebildi par i) kritērija prettiesiskumu

37 Prasītāja atbilstoši LESD 277. pantam izvirza iebildi par i) kritērija prettiesiskumu, pamatojoties uz kuru tās nosaukums ir iekļauts un saglabāts attiecīgajos sarakstos. Tā apgalvo, ka i) kritērijs, kā to ir interpretējusi Padome, proti, ciktāl tas ir piemērojams visām informātikas sabiedrībām, kurām ir *FSB* licence, neatkarīgi no licences veida un nepastāvot iespējai pierādīt saikni ar darbībām, "kas grauj vai apdraud Ukrainas teritoriālo integritāti", pirmkārt, pārkāpj paredzamības un tiesiskās drošības principus, otrkārt, pārkāpj samērīguma principu un, treškārt, nesamērīgi apdraud darījumdarbības brīvību.

38 Saskaņā ar LESD 277. pantu jebkura puse tiesvedībā, kurā izskata Savienības iestāžu vai struktūru pieņemtus vispārpiemērojamus aktus, var atsaukties uz LESD 263. panta otrajā daļā norādītajiem iemesliem, lai Eiropas Savienības Tiesā pierādītu šī akta nepiemērojamību.

39 LESD 277. pantā ir nostiprināts vispārējs princips, ar kuru ikvienam lietas dalībniekam ir nodrošinātas tiesības – lai panāktu tam adresēta lēmuma atcelšanu – ar blakus prasību apstrīdēt tādu vispārpiemērojamu tiesību aktu spēkā esību, kas ir šāda lēmuma pamats, ja šim lietas dalībniekam nav bijis tiesību saskaņā ar LESD 263. pantu celt tiešu prasību par šiem aktiem, kuri tam ir radījuši sekas, bet kuru atcelšanu tas nav bijis tiesīgs lūgt. Vispārējam tiesību aktam, kura tiesiskums tiek apšaubīts, jābūt tieši vai netieši piemērojamam gadījumā, kas ir prasības priekšmets, un jāpastāv tiešai juridiskai saiknei starp apstrīdēto individuālo lēmumu un attiecīgo vispārējo tiesību aktu (skat. spriedumu, 2023. gada 15. novembris, OT/Padome, T-193/22, EU:T:2023:716, 33. punkts un tajā minētā judikatūra).

40 Attiecībā uz pārbaudes tiesā intensitāti atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai Savienības tiesām saskaņā ar pilnvarām, kas tām piešķirtas atbilstoši LESD, principā ir jānodrošina pilnīga visu Savienības tiesību aktu tiesiskuma pārbaude, ņemot vērā pamattiesības, kas ir Savienības tiesību sistēmas neatņemama sastāvdaļa. Šī prasība ir skaidri minēta LESD 275. panta otrajā daļā (skat. spriedumu, 2023. gada 15. novembris, OT/Padome, T-193/22, EU:T:2023:716, 34. punkts un tajā minētā judikatūra).

41 Tomēr Padomei ir plaša rīcības brīvība, lai vispārīgā un abstraktā veidā noteiktu juridiskos kritērijus un kārtību ierobežojošo pasākumu pieņemšanai. Tāpēc uz tādiem vispārpiemērojamiem noteikumiem, ar kuriem ir definēti šie kritēriji un šī kārtība, kā apstrīdēto tiesību aktu noteikumi, kuros ir paredzēts šajā pamatā minētais kritērijs, uz kuriem attiecas šis pamats, ir attiecināma ierobežota pārbaude tiesā, kurā tiek pārbaudīts tikai tas, vai ir ievēroti procesuālie noteikumi un sniegts pamatojums, faktu precizitāte pēc būtības, tiesību kļūdas neesība, kā arī acīmredzamas kļūdas vērtējumā un pilnvaru nepareizas izmantošanas neesība (skat. spriedumu, 2023. gada 15. novembris, OT/Padome, T-193/22, EU:T:2023:716, 35. punkts un tajā minētā judikatūra). Šī ierobežotā pārbaude ir piemērojama it īpaši apsvērumiem par piemērotību, uz kuriem ir balstīti šādi ierobežojoši pasākumi (spriedums, 2015. gada 29. aprīlis, *Bank of Industry and Mine* /Padome, T-10/13, EU:T:2015:235, 75. punkts, skat. arī spriedumu, 2023. gada 13. septembris, Venecuēla/Padome, T-65/18 RENV, EU:T:2023:529, 63. punkts un tajā minētā judikatūra).

42 Tomēr Padomes plašā rīcības brīvība, nosakot juridiskos kritērijus, kas saistīti ar ierobežojošu pasākumu pieņemšanu, neļauj tai pārkāpt nedz tiesiskuma vērtības, nedz Eiropas Savienības Pamattiesību hartā (turpmāk tekstā – "Harta") nostiprinātos principus un tiesības, un tādējādi Vispārējai tiesai ir jāpārbauda, vai i) kritērijs atbilst paredzamības, tiesiskās drošības un

samērīguma principiem (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2014. gada 16. jūlijs, *National Iranian Oil Company*/Padome, T-578/12, nav publicēts, EU:T:2014:678, 110. un 111. punkts, un 2015. gada 4. septembris, *NIOC* u.c./Padome, T-577/12, nav publicēts, EU:T:2015:596, 129. un 130. punkts).

Par pirmo iebildumu, kas attiecas uz paredzamības un tiesiskās drošības principu pārkāpumu

43 Prasītāja apgalvo, ka i) kritērija piemērojamības nosacījumi nav pietiekami precīzi definēti. Padomes izmantotā i) kritērija gramatiskā interpretācija tai piešķirot neierobežotu rīcības brīvību un ļaujot tai noteikt ierobežojošus pasākumus attiecībā uz ikvienu Krievijas informācijas tehnoloģiju nozares sabiedrību, kurai ir *FSB* licence, lai gan šie pasākumi nav balstīti uz konkrētām darbībām, tādējādi pārkāpjot paredzamības un tiesiskās drošības principus.

44 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru tiesiskās noteiktības princips nozīmē, ka Savienības tiesību aktiem ir jābūt noteiktiem un to piemērošanai ir jābūt attiecīgajām personām paredzamai. Šiem tiesību aktiem jābūt skaidriem un precīziem, lai attiecīgās personas varētu nepārprotami zināt savas tiesības un pienākumus (skat. spriedumu, 2024. gada 18. decembris, *Mironovich Shor*/Padome, T-489/23, EU:T:2024:912, 84. punkts un tajā minētā judikatūra).

45 Šajā ziņā, pirmkārt, no šā sprieduma 6. punktā minētā i) kritērija formulējuma izriet, ka tā piemērošanai jābūt izpildītiem diviem objektīviem nosacījumiem, proti, pirmkārt, attiecīgajai juridiskajai personai, vienībai vai struktūrai jādarbojas Krievijas informācijas tehnoloģiju nozarē un, otrkārt, tai ir jābūt *FSB* licencei vai licencei "ieroči un militārais ekipējums".

46 Tādējādi i) kritērija piemērošanas nosacījumi objektīvi definē noteiktu personu kategoriju.

47 Otrkārt, jānorāda, ka no Regulas 2023/1215 2. apsvēruma izriet, ka Padome pieņēma Lēmumu 2023/1218, ar ko tika ieviests i) kritērijs, "reaģējot uz informācijas karu, ko Krievijas [Federācija] organizēja, lai atbalstītu tās agresijas karu pret Ukrainu".

48 Tāpat i) kritērijs iekļaujas tiesiskajā regulējumā, kura robežas nosaka ar regulējumu, kurš reglamentē attiecīgos ierobežojošos pasākumus, izvirzītie mērķi, proti, nepieciešamība, ņemot vērā situācijas nopietnību, īstenot maksimālu spiedienu uz Krievijas iestādēm, lai tās beigtu savas Ukrainu destabilizējošās darbības un politiku, kā arī militāro agresiju pret šo valsti. Šādā perspektīvā attiecīgie ierobežojošie pasākumi atbilst LES 21. panta 2. punkta c) apakšpunktā norādītajam mērķim saglabāt mieru, novērst konfliktus un stiprināt starptautisko drošību atbilstoši Apvienoto Nāciju Organizācijas Hartas, kas parakstīta Sanfrancisko 1945. gada 26. jūnijā, mērķiem un principiem (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2023. gada 15. novembris, OT/Padome, T-193/22, EU:T:2023:716, 46. punkts un tajā minētā judikatūra).

49 Turklāt Padomei ar i) kritēriju piešķirto rīcības brīvību līdzsvaro pienākums norādīt pamatojumu un pastiprinātas procesuālās tiesības (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2023. gada 15. novembris, OT/Padome, T-193/22, EU:T:2023:716, 47. punkts un tajā minētā judikatūra). No judikatūras izriet, ka gadījumos, kad Savienības iestādēm ir rīcības brīvība, Savienības tiesību sistēmā nodrošināto garantiju ievērošanai administratīvajos procesos ir vēl jo lielāka nozīme (skat. spriedumus, 2014. gada 16. jūlijs, *National Iranian Oil Company*/Padome, T-578/12, nav publicēts, EU:T:2014:678, 122. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2015. gada 4. septembris, *NIOC* u.c./Padome, T-577/12, nav publicēts, EU:T:2015:596, 141. punkts un tajā minētā judikatūra).

50 Turklāt jānorāda, kā to dara Padome, ka tās rīcības brīvība ir ierobežota ar jautājumu, vai to vienību sarakstos, uz kurām attiecas ierobežojošie pasākumi, ir jāiekļauj visas vienības, kas atbilst i) kritērijam, vai tikai dažas no tām, un šādā gadījumā – kuras.

51 Lai gan Padome nevar iekļaut sarakstos to personu vārdus vai nosaukumus, kuras neatbilst piemērojamajos tiesību aktos noteiktajiem iekļaušanas kritērijiem, tai tomēr nav pienākuma šajos sarakstos iekļaut visu to personu vārdus vai nosaukumus, kuras atbilst šiem kritērijiem. Padomei šajā ziņā ir plaša rīcības brīvība, kas tai attiecīgā gadījumā ļauj neattiecināt ierobežojošus pasākumus uz šādu personu vai vienību, ja tā uzskata, ka, ņemot vērā pasākumu mērķus, nebūtu lietderīgi to darīt (skat. spriedumu, 2024. gada 18. decembris, *Rosbank*/Padome, T-270/23, nav publicēts, EU:T:2024:904, 136. punkts un tajā minētā judikatūra).

52 No tā izriet, ka Padomei ar i) kritēriju piešķirtā rīcības brīvība nevar tikt kvalificēta kā ierobežota vai patvaļīga, jo šis kritērijs ir pietiekami skaidrs un paredzams un Padomes pilnvaras ir ierobežotas ar izvirzītajiem mērķiem. Tādējādi i) kritērijs atbilst paredzamības un tiesiskās drošības principiem.

53 Prasītājas argumenti neatspēko šo secinājumu.

54 Pirmkārt, attiecībā uz i) kritērijā paredzēto nosacījumu par *FSB* licences esību prasītāja apgalvo, ka tas ir definēts pārāk vispārīgi un ir balstīts uz nepareizu Krievijas licenču sistēmas izpratni.

55 Prasītāja apgalvo, ka i) kritērija formulējums nav precīzs, jo tas liek domāt, ka pastāv tikai viena veida licence, ko izsniedz *FSB*, bet *FSB* izsniedz plašu licenču klāstu, kas atbilst parastai komercdarbībai.

56 Prasītāja it īpaši norāda, ka pastāv 28 "4. tipa" licences, proti, tās, kas izsniegtas darbībām, kuras saistītas ar šifrēšanu. Tā norāda, ka tikai viena no šīm licencēm attiecas uz šifrēšanas rīku izstrādi, bet pārējās 27 attiecas uz šifrēšanas tehnoloģiju izmantošanu, piemēram, tiešsaistes banku lietotnēm, un ka gandrīz visām bankām Krievijā, tostarp ārvalstu bankām, ir šādas licences. Tā arī norāda, ka pastāv trīs veidu "valsts noslēpumu" licences un ka tās netiek izsniegtas vienīgi uzņēmumiem, kas darbojas informācijas tehnoloģiju nozarē, bet arī mobilās telefonijas operatoriem, būvniecības uzņēmumiem vai pat uzkopšanas pakalpojumu sniedzējiem. Tā apgalvo, ka tūkstošiem Krievijas uzņēmumu visās ekonomikas nozarēs ir *FSB* licences un tiem nav nekāda sakara ar dalību informācijas karā.

57 Jānorāda, ka Eiropas Ārējās darbības dienesta (EĀDD) sagatavotajos otrajos pierādījumu materiālos, uz kuriem Padome pamatojās, lai ieviestu i) kritēriju, ir izvilkums no *FSB* interneta vietnes, kurā ir aprakstītas dažādas darbības, kuru veikšanai jāsaņem licence, un kurā *FSB* izšķir septiņus licenču veidus.

58 No *FSB* interneta vietnes izriet, ka "1. tipa" licences attiecas uz darbu veikšanu saistībā ar informācijas, kas ir valsts noslēpums, izmantošanu, "2. tipa" licences – uz darbībām, kas saistītas ar tādu informācijas aizsardzības līdzekļu izveidi, kas satur informāciju, kura ir valsts noslēpums, un "3. tipa" licences paredzētas, lai īstenotu pasākumus vai sniegtu pakalpojumus valsts noslēpumu aizsardzības jomā. Šie trīs licenču veidi ir "valsts noslēpumu" licences, un tās tiek izsniegtas, piemērojot Krievijas Federācijas valdības 1995. gada 15. aprīļa Rezolūciju Nr. 333, ar ko apstiprina noteikumus par "licencēšanu uzņēmumiem, iestādēm un organizācijām darbību veikšanai, kas saistītas ar tādas informācijas izmantošanu, kura ir valsts noslēpums, informācijas aizsardzības līdzekļu radīšanu un pasākumu īstenošanu un/vai pakalpojumu sniegšanu, lai

aizsargātu valsts noslēpumus". "4. tipa" licences attiecas uz reglamentētām darbībām, kas saistītas ar šifrēšanas (kriptogrāfijas) rīkiem, un tās tiek izsniegtas saskaņā ar Krievijas Federācijas valdības 2012. gada 16. aprīļa Rezolūciju Nr. 313, ar ko apstiprina noteikumus par "licenču izsniegšanu darbībām, kas saistītas ar šifrēšanas (kriptogrāfijas) rīku izstrādi, ražošanu un izplatīšanu, datorsistēmām un telekomunikāciju sistēmām, ko aizsargā šifrēšanas (kriptogrāfijas) rīki, darbu izpildi, pakalpojumu sniegšanu informācijas šifrēšanas (kriptogrāfijas) jomā, šifrēšanas (kriptogrāfijas) rīku, datorsistēmu un telekomunikāciju sistēmu, ko aizsargā šifrēšanas (kriptogrāfijas) rīki, tehniskas uzturēšanas jomā" (turpmāk tekstā – "Noteikumi 313"). "5. tipa" licences attiecas uz tādu īpašu tehnisko līdzekļu izstrādi, ražošanu, pārdošanu un iegādi, kuru mērķis ir slepeni iegūt informāciju, "6. tipa" licences – uz darbībām, kuru mērķis ir identificēt elektroniskās ierīces, kas paredzētas, lai slepeni iegūtu informāciju, un "7. tipa" licences – uz darbībām, lai izstrādātu un sagatavotu līdzekļus konfidenciālas informācijas aizsardzībai.

59 Turklāt Padome neapstrīd faktu, ka Noteikumos 313, kas minēti otrajos pierādījumu materiālos, ir paredzētas 28 dažādas "4. tipa" licences darbībām, kas saistītas ar šifrēšanas rīkiem.

60 Tādējādi pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, no tā, ka i) kritērijs attiecas uz vienībām, kas darbojas Krievijas informācijas tehnoloģiju nozarē, kurām tostarp ir *FSB* licence, nevar secināt, ka Padome būtu uzskatījusi, ka *FSB* izsniedz tikai viena veida licenci.

61 Turklāt jāatgādina, ka i) kritērija piemērošana nav ierobežota ar nosacījumu, ka vienībai ir *FSB* licence, bet arī paredz, ka tā darbojas Krievijas informācijas tehnoloģiju nozarē. Tādējādi tam, ka uzņēmumiem, kas darbojas citās ekonomikas nozarēs, ir *FSB* licence, nav nozīmes, jo uz tiem neattiecas i) kritērijs.

62 Tāpēc prasītājas arguments, ka *FSB* licences pieder ne tikai tiem uzņēmumiem, kas darbojas informācijas tehnoloģiju nozarē, attiecībā uz i) kritērija tiesiskuma vērtējumu jānoraida kā neefektīvs.

63 Tāpat prasītājas argumentam par to, ka fakts, ka personai ir "4. tipa" šifrēšanas licence, obligāti nenozīmējot, ka tai ir jābūt arī "valsts noslēpumu" licencei, nav nozīmes, jo i) kritērijs skaidri paredz, ka ir jābūt tikai vienai FSB licencei neatkarīgi no tās veida, neprasot, lai tā būtu "valsts noslēpumu" licence.

64 No i) kritērija gramatiskās interpretācijas izriet, ka šis kritērijs attiecas uz visām vienībām, kas darbojas Krievijas informācijas tehnoloģiju nozarē un kam ir *FSB* licence, neatkarīgi no licences veida. Šī interpretācija nenozīmē, ka šī kritērija pieņemšana būtu balstīta uz nepareizu Krievijas licenču piešķiršanas sistēmas izpratni.

65 Tādējādi pretēji prasītājas apgalvotajam tas, ka i) kritērijs attiecas uz jebkāda veida *FSB* izsniegtām licencēm, nenozīmē, ka šis kritērijs ir neskaidrs vai neprecīzs.

66 Otrkārt, prasītāja apgalvo, ka i) kritērijs nav pietiekami precīzs, jo tas neattiecas uz konkrētu attiecīgās personas darbību, kā tas ir prasīts judikatūrā.

67 Pirmkārt, jānorāda, ka 2013. gada 28. novembra sprieduma Padome/*Fulmen* un *Mahmoudian* (C-280/12 P, EU:C:2013:775) 81. punktā, uz kuru balstās prasītāja, Tiesa vienīgi ir konstatējusi, ka šajā lietā "pasākums, kas ir Savienības tiesas veiktās pārbaudes priekšmets, ir pasākums ar konkrētiem mērķiem, kurš ir attiecināts nevis uz kādu noteiktu ekonomisko nozari, bet gan uz individuālu uzņēmumu, ņemot vērā konkrētu apgalvotu darbību". No tā izriet, ka Tiesa ir vienīgi

konstatējusi, ka attiecīgais individuālais ierobežojošais pasākums tika pieņemts, piemērojot kritēriju saistībā ar attiecīgās personas darbību, un ka tādējādi Padomes argumentam, saskaņā ar kuru tai bija tiesības noteikt vispārējas ekonomiskas sankcijas vai skart noteiktas Irānas ekonomikas nozares saskaņā ar LESD 215. panta 1. punktu, nebija lielas nozīmes. Tā kā šis spriedums neattiecas uz kritērija iekļaušanai sarakstā interpretāciju, tam šajā lietā nav nozīmes.

68 Otrkārt, jāatgādina, ka saskaņā ar i) kritērija pirmo nosacījumu šī kritērija piemērošana attiecas tikai uz vienībām, kas darbojas konkrētā nozarē, proti, Krievijas informācijas tehnoloģiju nozarē. Turklāt šajā kritērijā paredzētais otrais nosacījums, kas attiecas uz *FSB* licences esību, nozīmē arī noteiktu šī sprieduma 58. punktā minēto darbību veikšanu, attiecībā uz kurām tiek izsniegtas licences.

69 Turklāt jānorāda, ka prasītāja neprecizē, ko tā uzskata par "konkrētu darbību", un neapgalvo, ka i) kritērija piemērošanas attiecināšana tikai uz darbībām Krievijas informācijas tehnoloģiju nozarē nebūtu pietiekami precīza.

70 Tādējādi prasītājas arguments ir jānoraida.

71 Treškārt, prasītāja apgalvo, ka licences iegūšana ir juridisks priekšnosacījums noteikta veida darbības veikšanai un ka i) kritērijs tādējādi ir piemērojams likumīgām darbībām. No Vispārējās tiesas judikatūras izrietot, ka personai nevar noteikt sankcijas tāda juridiska pienākuma kā pienākums maksāt nodokļus dēļ un tas, ka personai ir licence veikt komercdarbību, it īpaši reglamentētā nozarē, neesot pietiekams pamats, lai noteiktu individuālu ierobežojošu pasākumu.

72 Šajā ziņā jānorāda, ka judikatūra, ko prasītāja minējusi šī argumenta pamatojumam, neattiecās uz kritērija iekļaušanai to personu sarakstos, uz kurām attiecas ierobežojošie pasākumi, tiesiskumu, bet gan uz to, lai noteiktu, vai Padome ir iesniegusi pietiekamus pierādījumus, lai konstatētu, ka prasītāji atbilst attiecīgajā iekļaušanas kritērijā paredzētajiem nosacījumiem.

73 Tātad prasītājas minētajos spriedumos Vispārējā tiesa uzskatīja, ka, tā kā nodokļu samaksa ir juridisks pienākums, kas piemērojams visiem nodokļu maksātājiem, Padome nevar no attiecīgās personas nodokļu samaksas secināt, ka tā atbilst kritērijam par finansiālu atbalstu trešās valsts režīmam (spriedumi, 2014. gada 9. decembris, *Peftiev*/Padome, T-441/11, nav publicēts, EU:T:2014:1041, 188. punkts, un 2015. gada 6. oktobris, *Chyzh* u.c./Padome, T-276/12, nav publicēts, EU:T:2015:748, 169. punkts). Vispārējā tiesa ir arī nospriedusi, ka tas, ka sabiedrība darbojas reglamentētā nozarē, nozīmē vai nu to, ka tai ir saikne ar attiecīgo režīmu, un tas pats par sevi nepierāda, ka šī sabiedrība finansiāli atbalstītu šo režīmu (spriedums, 2014. gada 9. decembris, *Peftiev*/Padome, T-441/11, nav publicēts, EU:T:2014:1041, 195. punkts), vai arī tam ir nepieciešamas atļaujas ieroču importēšanai un eksportam, ar ko nepietiek, lai pierādītu, ka tā gūst labumu no attiecīgā režīma (spriedums, 2017. gada 27. septembris, *BelTechExport*/Padome, T-765/15, nav publicēts, EU:T:2017:669, 100. punkts).

74 Tādējādi no prasītājas minētajiem spriedumiem nevar secināt, ka Vispārējā tiesa būtu uzskatījusi, ka Padome nevarēja paredzēt kritēriju iekļaušanai sarakstā, kas ietver īpašas licences esību kā nosacījumu ierobežojošu pasākumu noteikšanai. Tāpēc jāuzskata, ka judikatūra, uz kuru atsaucas prasītāja, nav atbilstoša, lai novērtētu i) kritērija tiesiskumu.

75 Turklāt jānorāda, ka prasītāja nepaskaidro, kāda iemesla dēļ tam, ka *FSB* licences esība ir nepieciešama likumīgu darbību veikšanai Krievijā, būtu nozīme, izvērtējot i) kritērija tiesiskumu, ņemot vērā paredzamības un tiesiskās drošības principus. Katrā ziņā ne Lēmumā 2014/145, ne

Regulā Nr. 269/2014 ierobežojošu pasākumu noteikšana attiecībā uz fiziskām un juridiskām personām, vienībām un struktūrām, kuru vārdi vai nosaukumi ir iekļauti attiecīgajos sarakstos, nav pakļauta nosacījumam, ka tās Krievijā veic darbību, kas tiek uzskatīta par prettiesisku.

76 Tātad pretēji prasītājas apgalvotajam tas, ka i) kritērijs attiecas uz ikvienu personu, kurai ir *FSB* licence, neņemot vērā to, vai tās darbības ir likumīgas vai nelikumīgas, nenozīmē, ka šis kritērijs nav pietiekami skaidrs vai paredzams.

77 Ceturtkārt, grozījumu rakstā attiecībā uz trešajiem aktiem par saglabāšanu sarakstos prasītāja apgalvo, ka Padome i) kritēriju ir interpretējusi kā tādu, kas tai ļauj attiecīgajos sarakstos iekļaut to sabiedrību nosaukumus, kurām pašām nav *FSB* licences, tikai tādēļ, ka šāda licence esot bijusi vienam no to meitasuzņēmumiem. Tā apgalvo, ka situācijās, kas attiecas uz sarežģītām uzņēmuma struktūrām, kurās ietilpst holdinga sabiedrība ar vairākiem meitasuzņēmumiem, Padomes veiktā i) kritērija interpretācija varētu izraisīt to, ka visai uzņēmumu grupai un it īpaši meitasuzņēmumiem, kuri neveic savu darbību attiecīgajā nozarē vai kuriem nav *FSB* licences, varētu tikt piemēroti ierobežojoši pasākumi tikai tādēļ, ka tikai vienai grupas vienībai varētu būt atbilstoša licence.

78 Vispirms jānorāda, ka no i) kritērija formulējuma izriet, ka tas skaidri attiecas uz "juridiskām personām, vienībām un struktūrām". Tomēr jāuzskata, ka trim i) kritērijā izmantotajiem jēdzieniem ir atšķirīgs saturs.

79 Runājot par "vienības" jēdzienu, šī jēdziena izmantošanas mērķis ir ļaut piemērot i) kritēriju jebkurai "vienībai" neatkarīgi no tās juridiskās formas.

80 Šajā ziņā tiesas sēdē prasītāja, pamatojoties uz i) kritērija formulējumu angļu valodas versijā, ciktāl tas attiecas uz "legal persons, entities or bodies", apgalvoja, ka tas ir jāinterpretē tādējādi, ka tas attiecas uz "legal persons, legal entities or legal bodies".

81 Tomēr prasītājas arguments, saskaņā ar kuru "vienības" jēdziens attiecoties tikai uz "juridiskām vienībām", sašaurina šo jēdzienu līdz jēdzienam "juridiska persona" un likvidē i) kritērijā ietvertā uzskaitījuma lietderīgo iedarbību. Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, ja Savienības tiesību normu var interpretēt dažādi, priekšroka dodama interpretācijai, kas saglabā tās lietderīgo iedarbību (skat. spriedumu, 2023. gada 29. jūnijs, *Interfel*, no C-501/22 līdz C-504/22, EU:C:2023:531, 54. punkts un tajā minētā judikatūra).

82 Tādējādi "vienības" jēdziens nepārklājas ar juridiskas personas jēdzienu un jāuzskata par tādu, kam ir plašāks tvērums, lai varētu noteikt ierobežojošus pasākumus attiecībā uz ikvienu "vienību", kas atbilst i) kritērijā paredzētajiem nosacījumiem, un to neierobežo dažādas juridiskās struktūras, kas var pastāvēt Krievijā, vai juridiskās personas statusa neesība.

83 Tādējādi jāuzskata, ka mātesuzņēmums un tā meitasuzņēmums, lai gan juridiski tie ir atsevišķas personas, tomēr var veidot vienu vienību, it īpaši atkarībā no piederības mātesuzņēmumam pakāpes vai no tā īstenotās kontroles intensitātes.

84 Jēdziena "vienība" izmantošana i) kritērijā tādējādi ļauj norādīt uz grupu, ko veido mātesuzņēmums un tā kontrolētie meitasuzņēmumi vai kas nav neatkarīgi no tā.

85 Šajā ziņā, kā norāda Padome, jebkāda cita i) kritērija interpretācija apdraudētu tā lietderīgo iedarbību un ierobežojošo pasākumu efektivitāti, ļaujot sabiedrībai apiet šī kritērija piemērošanu, izveidojot meitasuzņēmumu, lai iegūtu un turētu *FSB* licenci.

86 No tā izriet, ka gadījumā, ja mātesuzņēmumam ir vai tas kontrolē vienu no tā meitasuzņēmumiem tādējādi, ka tas īsteno izšķirošu ietekmi pār to, tās veido vienu grupu un tātad vienu vienību i) kritērija izpratnē. Tādējādi šādā gadījumā vienības, ko veido mātesuzņēmums un tā meitasuzņēmums, iekļaušanas sarakstā saskaņā ar i) kritēriju nosacījumi ir izpildīti, ja meitasuzņēmums darbojas Krievijas informācijas tehnoloģiju nozarē un tam ir *FSB* licence.

87 Tādējādi pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, šāda interpretācija atbilst i) kritērija formulējumam, kas jāuzskata par pietiekami skaidru un paredzamu.

88 No iepriekš minētā izriet, ka pirmais iebildums ir jānoraida.

Par otro iebildumu, kas attiecas uz samērīguma principa neievērošanu

89 Prasītāja apgalvo, ka Padomes veiktā i) kritērija gramatiskā interpretācija ļauj tai sankcionēt ikvienu sabiedrību, kas darbojas informācijas tehnoloģiju nozarē un kam ir *FSB* licence, nekonstatējot saikni ar "Krievijas izlūkošanas kopienu" vai informācijas karu, un tas pārsniedzot to, kas ir nepieciešams, lai sasniegtu Krievijas Federācijai noteikto sankciju mērķi.

90 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru samērīguma princips, kas ir viens no Savienības tiesību vispārējiem principiem, prasa, lai ar Savienības tiesību normām ieviestie līdzekļi būtu atbilstoši attiecīgā tiesiskā regulējuma leģitīmo mērķu īstenošanai un nepārsniegtu to sasniegšanai nepieciešamo (spriedums, 2012. gada 13. marts, *Melli Bank*/Padome, C-380/09 P, EU:C:2012:137, 52. punkts; skat. arī spriedumus, 2023. gada 13. septembris, Venecuēla/Padome, T-65/18 RENV, EU:T:2023:529, 99. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2023. gada 20. decembris, *Islentyeva* /Padome, T-233/22, EU:T:2023:828, 49. punkts un tajā minētā judikatūra).

91 Turklāt attiecībā uz tiesas kontroli pār samērīguma principa ievērošanu no judikatūras izriet, ka Savienības likumdevējam ir jāatzīst plaša rīcības brīvība tādās jomās, kurās tam jāizdara politiska, ekonomiska un sociāla rakstura izvēle un kurās tam jāveic sarežģīti vērtējumi. Tādējādi šajās jomās noteikta pasākuma tiesiskumu var ietekmēt tikai šī pasākuma acīmredzami nepiemērotais raksturs, ievērojot mērķi, ko vēlas sasniegt kompetentā iestāde (skat. spriedumu, 2013. gada 28. novembris, Padome/*Manufacturing Support & Procurement Kala Naft*, C-348/12 P, EU:C:2013:776, 120. punkts un tajā minētā judikatūra, un spriedumu, 2016. gada 1. marts, *National Iranian Oil Company*/Padome, C-440/14 P, EU:C:2016:128, 77. punkts; skat. arī spriedumu, 2023. gada 13. septembris, Venecuēla/Padome, T-65/18 RENV, EU:T:2023:529, 100. punkts un tajā minētā judikatūra).

92 Pirmām kārtām, attiecībā uz i) kritērija ieviešanas mērķiem jānorāda, ka no Lēmuma 2023/1218 2. apsvēruma izriet, ka "Savienība joprojām nelokāmi atbalsta Ukrainas suverenitāti un teritoriālo integritāti". Saskaņā ar šī lēmuma 3. apsvērumu Eiropadome 2023. gada 23. marta secinājumos "atkārtoti uzsvēra, ka Savienība joprojām ir apņēmības pilna saglabāt un palielināt kolektīvo spiedienu uz [Krievijas Federāciju], tostarp ar iespējamiem turpmākiem ierobežojošiem pasākumiem". No Lēmuma 2023/1218 5. apsvēruma izriet arī, ka "Padome ir [..] konstatējusi, ka informatīvā karadarbība ir būtisks līdzeklis, ko [Krievijas Federācija] izmanto, lai īstenotu agresijas karu pret Ukrainu un rupji pārkāptu starptautiskās tiesības un Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtu principus".

93 Turklāt, kā norādīts Regulas 2023/1215 2. apsvērumā, Padome pieņēma Lēmumu 2023/1218, ar ko tika ieviests i) kritērijs, "reaģējot uz informācijas karu, ko [Krievijas Federācija] organizēja, lai atbalstītu tās agresijas karu pret Ukrainu".

94 Krievijas Federācijas manipulācijas ar informāciju saistībā ar tās agresijas karu pret Ukrainu apstiprina daudzi dokumenti un preses raksti, kas iekļauti otrajos pierādījumu materiālos. Šī loma ir uzsvērta arī vairākos ziņojumos, kas pievienoti iebildumu rakstam, tostarp 2023. gada 2. februārī publicētajā 2022. gada ziņojumā par EĀDD darbībām cīņā pret ārvalstu informācijas manipulāciju un iejaukšanos; EĀDD 2023. gada februāra pirmo ziņojumu par ārvalstu informācijas manipulācijas un iejaukšanās draudiem un EĀDD un Eiropas Savienības Kiberdrošības aģentūras (*ENISA*) 2022. gada decembra ziņojumu "Foreign Information Manipulation and Interference (FIMI) and Cybersecurity – Threat landscape" (Informācijas manipulācijas un ārvalstu iejaukšanās un kiberdrošība – Draudi).

95 Tā kā propaganda un dezinformācijas kampaņas var likt apšaubīt demokrātisko sabiedrību pamatus un ir mūsdienu kara arsenāla neatņemama sastāvdaļa, attiecīgie ierobežojošie pasākumi ir arī daļa no Savienības sasniedzamajiem mērķiem, tostarp saistībā ar mieru, kas tai definēti LES 3. panta 1. un 5. punktā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2022. gada 27. jūlijs, *RT France*/Padome, T-125/22, EU:T:2022:483, 162. punkts).

96 Otrām kārtām, jānorāda, ka Krievijas Federācijas veikto informācijas karu vada Krievijas drošības dienesti dezinformācijas kampaņās internetā, tostarp izmantojot sociālos tīklus vai kiberuzbrukumus.

97 Šajā ziņā, pirmkārt, jānorāda, ka daudzi dokumenti, kas pievienoti iebildumu raksta un Nīderlandes Karalistes iestāšanās raksta pielikumā, apliecina Krievijas drošības dienestu, it īpaši Izlūkdienesta (*GRU*), *FSB* un Ārvalstu izlūkošanas dienesta (*SVR*), dalību dezinformācijas kiberoperācijās, iejaukšanās un destabilizācijas darbībās ārpus Krievijas. Tāpat vairākos dokumentos, kas ietverti otrajā pierādījumu lietā, ir aprakstīts veids, kādā *FSB* ir iesaistīts Krievijas iestāžu vadītajā informācijas karā.

98 Otrkārt, Lēmuma 2023/1218 5. apsvērumā Padome ir konstatējusi, ka "IT nozares uzņēmumi [..] Krievijas izlūkošanas kopienai nodrošina kritiski svarīgas tehnoloģijas un programmatūru" un ka šiem uzņēmumiem ir *FSB* licence vai īpaša licence "ieroči un militārais ekipējums".

99 Šajā ziņā vairākos Padomes un Nīderlandes Karalistes iesniegtajos dokumentos ir konstatēts, ka, lai īstenotu savas darbības saistībā ar informācijas karu, Krievijas drošības dienestiem palīdz privāti Krievijas uzņēmumi, kas darbojas informācijas tehnoloģiju nozarē, it īpaši informātikas un kiberdrošības nozarē. Piemēram, šie dokumenti liecina, ka šīs nozares uzņēmumi veic pētniecību un izstrādi Krievijas drošības dienestiem vai nodrošina tiem tehnoloģiskus līdzekļus, kā arī palīdzību vervēšanā.

100 Jānorāda, ka prasītāja apstrīd tikai divus iebildumu raksta pielikumus, apgalvojot, ka ar tiem nepietiek, lai pierādītu, ka Krievijas informātikas sabiedrības, pirmkārt, sniedz atbalstu pētniecībai un attīstībai Krievijas drošības dienestiem un, otrkārt, organizē konkursus un konferences, lai atvieglotu personāla pieņemšanu darbā šajos dienestos.

101 Jākonstatē, kā to ir darījusi Padome, ka šo divu pielikumu saturu apstiprina daudzi citi pierādījumi, kas pievienoti iebildumu raksta un Nīderlandes iestāšanās raksta pielikumā un kurus prasītāja nav apstrīdējusi. Pēdējā minētā tiesas sēdē arī norādīja, ka daži Krievijas informācijas tehnoloģiju nozares uzņēmumi palīdzēja Krievijas drošības dienestiem.

102 Tātad Padome varēja pamatoti balstīties uz šiem pierādījumiem, lai apstiprinātu, ka pastāv attiecības starp Krievijas informācijas tehnoloģiju nozari un Krievijas drošības dienestiem.

103 Tādējādi i) kritērijs, ciktāl tas attiecas uz juridiskām personām, vienībām vai struktūrām, kas darbojas Krievijas informācijas tehnoloģiju nozarē un kam ir *FSB* licence vai licence "ieroči un militārais ekipējums", var ierobežot Krievijas Federācijas valdības rīcībā esošos līdzekļus tās informācijas kara īstenošanai, jo, tā kā šīm juridiskajām personām, vienībām vai struktūrām ir saikne ar Krievijas drošības dienestiem, tās tieši vai netieši veicina šīs valdības spēju īstenot savas darbības un politiku, ar ko tiek grauta Ukrainas teritoriālā integritāte, suverenitāte un neatkarība.

104 No tā izriet, ka i) kritērijs konsekventi atbilst izvirzītajam mērķim palielināt spiedienu uz Krievijas iestādēm un nevar tikt uzskatīts par acīmredzami nepiemērotu, ņemot vērā šo mērķi šā sprieduma 91. punktā minētās judikatūras izpratnē.

105 Turklāt situācijas Ukrainā turpināšanās vai pat pasliktināšanās dēļ Padome uzskatīja, ka tai jāpaplašina to personu loks, uz kurām attiecas ierobežojošie pasākumi, ieviešot i) kritēriju ar mērķi palielināt spiedienu uz Krievijas Federācijas valdību, lai ierobežotu tās spējas īstenot informācijas karu. No šādas pieejas, kuras pamatā ir tiesībām nodarītā kaitējuma pakāpeniska palielināšana, ņemot vērā veikto pasākumu efektivitāti, izriet, ka šie pasākumi ir samērīgi (pēc analoģijas skat. spriedumus, 2013. gada 28. novembris, Padome/*Manufacturing Support & Procurement Kala Naft*, C-348/12 P, EU:C:2013:776, 126. punkts; 2017. gada 25. janvāris, *Almaz-Antey Air and Space Defence*/Padome, T-255/15, nav publicēts, EU:T:2017:25, 104. punkts, un 2024. gada 20. novembris, *Uss*/Padome, T-571/23, nav publicēts, EU:T:2024:839, 78. punkts).

106 i) kritērijs ir nepieciešams spiediena uz Krievijas iestādēm palielināšanai, lai tās izbeigtu savas darbības un politiku, kas destabilizē Ukrainu un ko tās veic tostarp, izmantojot informācijas karu, kā arī militāro agresiju pret šo valsti. Tādējādi i) kritērijs nešķiet acīmredzami nesamērīgs, ņemot vērā izvirzītos mērķus.

107 Prasītājas argumenti neatspēko šo secinājumu.

108 Prasītāja apgalvo, ka i) kritēriju var uzskatīt par atbilstošu samērīguma principam tikai tad, ja to interpretē, ņemot vērā mērķus, kas pamatoja tā ieviešanu un kas paredzēti Lēmuma 2023/1218 5. apsvērumā un Regulas 2023/1215 2. apsvērumā. Lai pastāvētu pietiekama saikne starp i) kritēriju un šiem mērķiem, jāpierāda, pirmkārt, ka vienībām, kas darbojas informācijas tehnoloģiju nozarē, ir *FSB* licence, kas ļauj apstrādāt informāciju ar drošības līmeni "valsts noslēpums" vai atbilstoši licencei "ieroči un militārais ekipējums", un, otrkārt, ka tās izstrādā tehnoloģijas un programmatūru "Krievijas izlūkošanas kopienai" un ka to darbība ietver dalību Krievijas Federācijas veiktajā informācijas karā.

109 Pirmām kārtām, prasītāja apgalvo, ka i) kritērijs esot jāinterpretē tādējādi, ka tas attiecas tikai uz vienībām, kas faktiski piedalās Krievijas Federācijas veiktajā informācijas karā.

110 Otrām kārtām, jāuzskata, ka, ja i) kritēriju interpretētu tādējādi, ka tas ir piemērojams tikai vienībām, kas faktiski izstrādā Krievijas drošības pakalpojumu tehnoloģijas vai piedalās informācijas karā, tam tiktu atņemta tā lietderīgā iedarbība.

111 Šajā ziņā jānorāda, ka konfliktsituācija, kurā iesaistīta Krievijas Federācija un Ukraina, pieeju atsevišķiem avotiem, atsevišķas informācijas primārā avota skaidru norādīšanu, kā arī liecību iespējamo vākšanu no personām, kuras piekrīt tikt identificētas, praksē padara īpaši grūtu. Tādējādi ar to saistītās izmeklēšanas grūtības var kavēt precīzu pierādījumu un objektīvas informācijas sniegšanu (skat. spriedumu, 2023. gada 15. novembris, OT/Padome, T-193/22, EU:T:2023:716, 116. punkts un tajā minētā judikatūra; spriedums, 2024. gada 11. septembris, *Tokareva*/Padome, T-744/22, EU:T:2024:608, 60. punkts).

112 Tomēr būtībā Krievijas informācijas tehnoloģiju nozares uzņēmumu sadarbība ar Krievijas drošības dienestiem dezinformācijas kampaņu rīkošanā ir slepena. Tādējādi praksē Padomei būtu ārkārtīgi grūti vai pat neiespējami sniegt pierādījumus par šādu sadarbību.

113 Šajā ziņā otrajos pierādījumu materiālos, ko veido EĀDD darba dokuments, kurš sagatavots, lai pamatotu i) kritērija ieviešanu, EĀDD ir norādījusi, ka, ņemot vērā vienību, kurām ir *FSB* licence vai licence "ieroči un militārais ekipējums", veikto darbību slepeno raksturu, "pieejamā "open source" informācija bieži vien nav pietiekama, lai tieši sasaistītu šīs sabiedrības ar Krievijas izlūkdienestiem, izņemot vienīgo publiski pieejamo dokumentu, kas apstiprina, ka šīm sabiedrībām ir [šāda] licence".

114 Otrkārt, jāatgādina, ka ierobežojošo pasākumu, kas noteikti, pamatojoties uz i) kritēriju, mērķis ir palielināt spiedienu uz Krievijas Federāciju, ierobežojot tās spēju īstenot informācijas karu, kas ir tās agresijas kara pret Ukrainu neatņemama sastāvdaļa.

115 Šajā nolūkā i) kritērijs objektīvi attiecas uz vienībām, kas darbojas informācijas tehnoloģiju nozarē un kas, pat ja tām nav tiešas saiknes ar Krievijas Federācijas īstenoto informācijas karu, tomēr var to veicināt, sniedzot Krievijas drošības dienestiem tehnoloģiskus līdzekļus, kas tām ļauj turpināt dezinformācijas kampaņas.

116 Padomei piešķirtās plašās rīcības brīvības ietvaros tā varēja leģitīmi uzskatīt, ka i) kritērija ieviešana ļauj sasniegt mērķi palielināt spiedienu uz Krievijas Federācijas valdību, jo šis kritērijs apdraud šādu vienību spēju sniegt atbalstu Krievijas drošības dienestiem un tādējādi ierobežo to spēju īstenot informācijas karu.

117 Šajā ziņā Padomei nav jāsniedz pierādījumi par to, ka ierobežojošajiem pasākumiem ir šādas sekas, bet tikai tas, ka tiem var būt šādas sekas (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2020. gada 25. jūnijs, *VTB Bank*/Padome, C-729/18 P, nav publicēts, EU:C:2020:499, 66. punkts, un 2024. gada 20. novembris, *Uss*/Padome, T-571/23, nav publicēts, EU:T:2024:839, 83. punkts).

118 No tā izriet, ka i) kritērijs, ciktāl ar to Padomei nav noteikts pienākums pierādīt attiecīgās vienības faktisku dalību informācijas karā, nav acīmredzami nepiemērots, ņemot vērā Lēmuma 2023/1218 un Regulas 2023/1215 mērķi, un tātad nevar tikt uzskatīts par nesamērīgu.

119 Otrām kārtām, prasītāja apgalvo, ka Padomes veiktā i) kritērija interpretācija ir nesamērīga, jo tā, pamatojoties uz *FSB* licences turēšanu, ir pieņēmusi, ka pastāv saikne starp attiecīgajām vienībām, no vienas puses, un Krievijas drošības dienestiem vai informācijas karu, no otras puses.

120 Pirmkārt, jānoraida prasītājas arguments, ka Padomes veiktā i) kritērija interpretācija ir nesamērīga, jo *FSB* licences esība nenozīmē, ka tās turētājs izstrādā Krievijas drošības dienestiem paredzētas tehnoloģijas vai ka viņš piedalās informācijas karā.

121 Proti, kā norādīts šī sprieduma 118. punktā, tas, ka i) kritērijs neprasa, lai attiecīgā vienība faktiski piedalītos informācijas karā, nevar tikt uzskatīts par nesamērīgu, ņemot vērā Lēmuma 2023/1218 un Regulas 2023/1215 mērķi.

122 Šajā ziņā tātad nav nozīmes apgalvojumam, kurš ietverts prasītājas iesniegtajā eksperta atzinumā replikas C.5 pielikumā un saskaņā ar kuru jebkāda veida licenču, tostarp "valsts noslēpumu" licenču, turēšana nenozīmē nekādu aktīvu darbu ar slepenajiem dienestiem vai *FSB*, ne arī – aktīvu dalību informācijas karā.

123 Turklāt jākonstatē, ka replikas pielikumā pievienoto eksperta ziņojumu ir sagatavojis Krievijas advokātu birojs pēc prasītājas lūguma.

124 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Savienības tiesas darbību reglamentē pierādījumu brīvas novērtēšanas princips un vienīgais kritērijs iesniegto pierādījumu vērtības novērtēšanai ir to ticamība. Lai novērtētu dokumenta pierādījuma spēku, jāpārbauda tajā ietvertās informācijas ticamība, ņemot vērā dokumenta izcelsmi, tā izstrādes apstākļus, kā arī tā adresātu, un jānoskaidro, vai, ņemot vērā tā saturu, tas šķiet saprātīgs un uzticams (skat. spriedumus, 2023. gada 15. novembris, OT/Padome, T-193/22, EU:T:2023:716, 114. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2024. gada 11. septembris, *Tokareva*/Padome, T-744/22, EU:T:2024:608, 58. punkts un tajā minētā judikatūra).

125 Tātad jāuzskata, kā to dara Padome, ka, tā kā šis eksperta ziņojums sagatavots prasītājas aizstāvībai šajā tiesvedībā, tam ir ierobežots pierādījuma spēks (pēc analoģijas skat. spriedumu, 2018. gada 21. februāris, *Klyuyev*/Padome, T-731/15, EU:T:2018:90, 124. punkts).

126 Turklāt jāatgādina, ka Krievijas informācijas tehnoloģiju nozares vienībām, lai tās varētu veikt savu darbību, ir jābūt *FSB* licencei, un prasītāja to neapstrīd.

127 Padome norāda, ka, ņemot vērā mērķi ierobežot Krievijas drošības dienestu spēju īstenot informācijas karu, i) kritērijs attiecas uz Krievijas informācijas tehnoloģiju nozares vienībām, kurām ir *FSB* licence un kuras vai nu strādā ar Krievijas drošības dienestiem, vai arī ir atkarīgas no *FSB*, kas var tās mobilizēt, lai atbalstītu tā dienestu darbības, tostarp dezinformācijas kampaņu rīkošanai.

128 Jānorāda, ka Krievijas Federācijas vadītā informācijas kara kontekstā tas, ka licences Krievijas uzņēmumiem informācijas tehnoloģiju nozarē izsniedz *FSB* – izlūkdienests – ir nozīmīgs elements. Šajā ziņā vairāki iebildumu raksta pielikumā pievienotie dokumenti, kurus prasītāja nav apstrīdējusi, apliecina *FSB* spēju mobilizēt Krievijas informātikas uzņēmumus, lai tam palīdzētu. Piemēram, ziņojums "Kapersky and Beyond. Understanding Russia's Approach to Cyber-Enabled Economic Warfare" (*Kapersky* un vairāk. Izprast Krievijas pieeju ekonomiskajam kiberkaram), ko 2018. gada jūnijā publicējusi *Foundation for Defense of Democracies* un kas iekļauta iebildumu raksta B.18. pielikumā, it īpaši izskaidro, ka "*FSB* var lūgt jebkuru vienību Krievijā, kas darbojas jebkāda veida telekomunikāciju nozarē, palīdzēt tā operācijās".

129 Turklāt saskaņā ar ziņojumu "Don't Underestimate Economic Side of Russia's Cyber Warfare" (Nenovērtējiet par zemu Krievijas kiberkara ekonomisko aspektu), kas 2018. gada 25. jūnijā publicēts tīmekļvietnē "thecypherbrief.com" un iesniegts iebildumu raksta B.25 pielikumā, "nav nejaušība, ka Krievijas likumā [*FSB*] ir noteikta par iestādi, kas izsniedz licences šifrēšanas darbībām", un "tiesību akti un noteikumi, kas reglamentē informācijas sistēmas, telekomunikācijas un šifrēšanu, nodrošina Kremlim un tā drošības dienestiem instrumentus, lai nostiprinātu savu varu iekšienē un veiktu agresīvas darbības ārvalstīs".

130 Tāpat arī rakstu ar nosaukumu "This $500 million russian cyber mogul planned to take his company public – Then America accused it of hacking for Putin's spies" ("Šis 500 miljonu ASV dolāru vērtais Krievijas informātikas nozares magnāts plānoja kotēt savu uzņēmumu biržā līdz brīdim, kad Amerikas Savienotās Valstis to apsūdzēja pirātismā Putina spiegu vārdā"), kas publicēts 2021. gada 18. augustā tīmekļvietnē "forbes.com" un iesniegts Nīderlandes Karalistes iestāšanās raksta N.1 pielikumā, ir norādīts, ka "Krievijas kiberuzņēmumiem nav citas izvēles kā vien izpildīt valdības un tās drošības aparāta rīkojumus" un ka "šajā jomā nav iespējams strādāt, neuzturot attiecības ar Krievijas drošības dienestiem".

131 Tādējādi jāuzskata, ka, tā kā Krievijas informācijas tehnoloģiju nozares vienības savas darbības veikšanā ir atkarīgas no *FSB*, tā rīcībā šī iemesla dēļ ir spiediena izdarīšanas līdzeklis, kas ļauj tās mobilizēt, lai sniegtu palīdzību Krievijas drošības dienestiem, it īpaši informācijas kara norisē.

132 Prasītāja, pamatojoties uz replikas C.5 pielikumā ietverto eksperta ziņojumu, apgalvo, ka licenču piešķiršanas nosacījumi neļauj *FSB* noteikt informātikas uzņēmumiem pienākumu sadarboties ar to vai sniegt tam palīdzību.

133 Jānorāda, ka Padome nav apgalvojusi, ka pastāvētu juridisks pienākums, kas *FSB* ļautu uzlikt pienākumu Krievijas informātikas uzņēmumiem, kuriem ir licence, sadarboties ar to. Padome balstījās uz *FSB* iespēju izdarīt spiedienu uz šiem uzņēmumiem, ņemot vērā saikni starp informācijas tehnoloģiju nozari un Krievijas drošības pakalpojumiem un atkarības attiecības, kas izriet no pienākuma, ka šīs nozares uzņēmumiem ir jābūt *FSB* licencei, lai veiktu savu darbību.

134 Turklāt Padome norāda, ka šo uzņēmumu atkarību no tirgus un Krievijas valdības pastiprina arī tas, ka tie izmanto Krievijas standartus saviem šifrēšanas rīkiem, kas ir aizdomīgi ārvalstīs un kas padara tos neuzticamus ārvalstu tirgos. Padome uzskata, ka Krievijas informātikas uzņēmumi tādējādi ir izolēti no pasaules tirgus, un tas padara tos vēl vairāk atkarīgus no Krievijas tirgus un valdības.

135 Šajā ziņā Padome tostarp balstījās uz rakstu "Russia's FSB Is Making Life Harder for Blockchain" (Krievijas FSB apgrūtina dzīvi *Blockchain* (blokķēde)), kas 2021. gada 14. septembrī publicēts tīmekļvietnē "coindesk.com" un iekļauts iebildumu raksta B.26. pielikumā. Šajā rakstā ir minēts, ka Krievijas uzņēmumiem, kas izmanto "blockchain" (blokķēdes) tehnoloģiju, ir jāsaņem *FSB* sertifikāts saviem šifrēšanas rīkiem un jāizmanto Krievijas standarti attiecībā uz šifrēšanas rīkiem, kuri tiek uzskatīti par aizdomīgiem ārvalstīs.

136 Prasītāja vienīgi apgalvo, ka šis pielikums attiecas tikai uz ļoti specifisku nozari, proti, nozari, kurā tiek izmantota "blockchain" (blokķēdes) tehnoloģija.

137 Šis arguments nevar likt apšaubīt šī pielikuma atbilstību, jo tas ir piemērs, kas ilustrē Krievijas informātikas sabiedrību, kuras izmanto šifrēšanas rīkus, atkarību no Krievijas iestādēm, it īpaši no *FSB*.

138 Otrkārt, prasītāja apgalvo, ka tikai viena no 28 "4. tipa" licencēm, kas izsniegtas, piemērojot Noteikumus 313 darbībām, kas saistītas ar šifrēšanu, ļauj izstrādāt šifrēšanas rīkus. Tā apgalvo, ka, lai atbilstu Lēmuma 2023/1218 5. apsvērumā un Regulas 2023/1215 2. apsvērumā minētajam mērķim, i) kritērijam būtu jāattiecas tikai uz Krievijas informācijas tehnoloģiju nozares uzņēmumiem, kuriem ir šāda licence, jo tikai tie varētu nodrošināt šifrēšanas programmatūru Krievijas drošības dienestiem.

139 Šajā ziņā jāatgādina, ka i) kritērija mērķis ir ierobežot Krievijas drošības dienestu spēju vadīt informācijas karu, nosakot ierobežojošus pasākumus pret informācijas tehnoloģiju nozares uzņēmumiem, kas var tiem palīdzēt. Pretēji prasītājas apgalvotajam, šī palīdzība attiecas ne tikai uz šifrēšanas programmatūras piegādi, bet arī uz citu tehnoloģisko vai tehnisko līdzekļu piegādi.

140 Prasītāja nepaskaidro, kādēļ informācijas tehnoloģiju nozares uzņēmums, kuram ir "4. tipa" licence saskaņā ar Noteikumiem 313, kas tam ļauj, piemēram, izstrādāt vai ražot informācijas vai telekomunikāciju sistēmas, kurās tiek izmantoti šifrēšanas rīki, vai modernizēt, montēt, uzstādīt, regulēt vai remontēt šifrēšanas rīkus, nevarētu palīdzēt Krievijas drošības dienestiem informācijas kara norisē.

141 Pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, *FSB* spēja izdarīt spiedienu uz Krievijas informācijas tehnoloģiju nozares vienībām nav atkarīga no to rīcībā esošās licences veida.

142 Tātad prasītājas sniegtie paskaidrojumi par dažāda veida licencēm, ko izsniedz *FSB*, un atšķirība starp "4. tipa" licencēm, kas attiecas uz šifrēšanas darbībām, un "valsts noslēpuma" licencēm nav atbilstoši. Tas pats attiecas uz apsvērumiem, kas ietverti replikai pievienotajā eksperta ziņojumā, saskaņā ar kuriem *FSB* licences netiek izsniegtas, lai sadarbotos ar *FSB*.

143 No tā izriet, ka i) kritērijā paredzētais nosacījums par *FSB* licences vai licences "ieroči un militārais ekipējums" esību, ciktāl tas ļauj attiecināt to ne tikai uz Krievijas informācijas tehnoloģiju nozares vienībām, kuras faktiski piedalās informācijas karā, bet arī uz vienībām, kuras Krievijas drošības dienesti var mobilizēt, lai tām palīdzētu, ir piemērots un nepieciešams, lai sasniegtu šī sprieduma 114. punktā atgādināto šī kritērija mērķi ierobežot Krievijas Federācijas spēju īstenot informācijas karu.

144 Tātad otrais iebildums ir jānoraida.

Par trešo iebildumu, kas attiecas uz nesamērīgu darījumdarbības brīvības aizskārumu

145 Prasītāja apgalvo, ka soda piemērošana visām Krievijas informātikas sabiedrībām, pamatojoties uz to, ka tām ir jābūt *FSB* licencei, lai veiktu savu darbību, nesamērīgi aizskar Hartas 16. pantā nostiprināto darījumdarbības brīvību.

146 Saskaņā ar Hartas 16. pantu "darījumdarbības brīvību atzīst saskaņā ar Savienības tiesību aktiem un valstu tiesību aktiem un praksi".

147 Saskaņā ar judikatūru darījumdarbības brīvība, tāpat kā citas pamattiesības, nav absolūta prerogatīva un tās īstenošana var tikt ierobežota, pamatojoties uz Savienības vispārējo interešu mērķiem, ar nosacījumu, ka šādi ierobežojumi faktiski atbilst minētajiem vispārējo interešu mērķiem un attiecībā uz sasniedzamo mērķi nav pārmērīga un nepieņemama iejaukšanās, kas

apdraud šādi garantēto tiesību pašu būtību (skat. spriedumu, 2017. gada 28. marts, *Rosnef*, C-72/15, EU:C:2017:236, 148. punkts un tajā minētā judikatūra; spriedums, 2022. gada 27. jūlijs, *RT France*/Padome, T-125/22, EU:T:2022:483, 220. punkts).

148 Tiesa it īpaši ir nospriedusi, ka, ņemot vērā Hartas 16. panta formulējumu, kas atšķiras no citu pamatbrīvību, kuras ir noteiktas tās II sadaļā, formulējumiem un ir līdzīgs atsevišķiem šīs pašas hartas IV sadaļas noteikumiem, darījumdarbības brīvība var tikt pakļauta plaša mēroga valsts varas iejaukšanās pasākumiem, kuri vispārējās interesēs var radīt ierobežojumus ekonomiskās darbības īstenošanai (skat. spriedumu, 2013. gada 28. novembris, Padome/*Manufacturing Support & Procurement Kala Naft*, C-348/12 P, EU:C:2013:776, 123. punkts un tajā minētā judikatūra).

149 Ierobežojošajiem pasākumiem principā ir sekas, kas skar tiesības uz īpašumu un tiesības brīvi veikt profesionālo darbību, tādējādi radot kaitējumu lietas dalībniekiem, kuri nekādi nav atbildīgi par situāciju, kas izraisījusi sankciju noteikšanu. Tāda *a fortiori* ir mērķtiecīgo ierobežojošo pasākumu iedarbība attiecībā uz tajos minētajām vienībām (skat. spriedumu, 2017. gada 28. marts, *Rosnef*, C-72/15, EU:C:2017:236, 149. punkts un tajā minētā judikatūra; spriedums, 2022. gada 27. jūlijs, *RT France*/Padome, T-125/22, EU:T:2022:483, 221. punkts).

150 Lai gan, protams, ir taisnība, ka ierobežojošie pasākumi, kas balstīti uz tādu kritēriju kā šajā lietā aplūkotais, neapstrīdami ierobežo tiesības, kuras prasītājai ir saskaņā ar Hartas 16. pantu, tomēr darījumdarbības brīvība, uz kuru atsaucas prasītāja, var tikt ierobežota, ievērojot Hartas 52. panta 1. punktā paredzētos nosacījumus. Šajā ziņā jāatgādina, ka saskaņā ar Hartas 52. panta 1. punktu, pirmkārt, "visiem [..] Hartā atzīto tiesību un brīvību izmantošanas ierobežojumiem ir jābūt noteiktiem tiesību aktos, un tajos jārespektē šo tiesību un brīvību būtība", un, otrkārt, "ievērojot proporcionalitātes principu, ierobežojumus drīkst uzlikt tikai tad, ja tie ir nepieciešami un patiešām atbilst vispārējas nozīmes mērķiem, ko atzinusi Savienība, vai vajadzībai aizsargāt citu personu tiesības un brīvības". Tātad, lai attiecīgo pamattiesību izmantošanas ierobežojums būtu atbilstošs Savienības tiesībām, tam ir jāatbilst trīskāršam nosacījumam. Pirmkārt, ierobežojumam jābūt noteiktam tiesību aktos. Citiem vārdiem sakot, attiecīgajam pasākumam nepieciešams juridiskais pamats. Otrkārt, ierobežojumam jāatbilst vispārējas nozīmes mērķim, ko atzinusi Savienība. Treškārt, ierobežojums nedrīkst būt pārmērīgs. Pirmām kārtām, tam jābūt nepieciešamam un samērīgam ar izvirzīto mērķi. Otrām kārtām, nedrīkst tikt aizskarts attiecīgo tiesību vai brīvības "būtiskais saturs", proti, attiecīgās brīvības būtība (šajā nozīmē un pēc analoģijas skat. spriedumu, 2018. gada 13. septembris, *Gazprom Neft*/Padome, T-735/14 un T-799/14, EU:T:2018:548, 160.–163. punkts un tajos minētā judikatūra).

151 Jākonstatē, ka šajā gadījumā šie trīs nosacījumi ir ievēroti.

152 Pirmkārt, tā kā ierobežojošu pasākumu noteikšana, pamatojoties uz i) kritēriju, ir paredzēta atbilstošajās Lēmuma 2014/145 un Regulas Nr. 269/2014 normās, darījumdarbības brīvības ierobežojums, kas izriet no šī kritērija piemērošanas, ir paredzēts tiesību aktos.

153 Otrkārt, jāatgādina, ka i) kritērijs atbilst Savienības atzītam vispārējo interešu mērķim, kas var attaisnot šādus ierobežojumus. Proti, šī kritērija mērķis ir palielināt spiedienu uz Krievijas Federāciju, apkarojot tās organizēto informācijas karu, lai atbalstītu tās agresijas karu pret Ukrainu, un, vēršoties pret vienībām, kas var sadarboties ar Krievijas drošības dienestiem, ierobežot to spēju īstenot dezinformācijas kampaņas. Šajā ziņā i) kritērijs atbilst mērķiem aizsargāt Ukrainas teritoriālo integritāti, suverenitāti un neatkarību, kā arī veicināt krīzes noregulējumu mierīgā ceļā, kas atbilst plašākam mērķim uzturēt mieru un starptautisko drošību

saskaņā ar Savienības ārējās darbības mērķiem, kuri noteikti LES 21. pantā, kā arī Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtu mērķiem un principiem, kas var attaisnot negatīvas sekas, pat ja tās ir ievērojamas, atsevišķiem uzņēmējiem (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2017. gada 28. marts, *Rosneft*, C-72/15, EU:C:2017:236, 150. punkts; 2020. gada 25. jūnijs, *Vnesheconombank*/Padome, C-731/18 P, nav publicēts, EU:C:2020:500, 87. punkts, un 2024. gada 29. maijs, *Vinokurov* /Padome, T-302/22, nav publicēts, EU:T:2024:325, 197. punkts). Tādējādi i) kritērijs ir daļa no Savienības reakcijas, izmantojot tās rīcībā esošos miermīlīgos līdzekļus un ar nolūku sasniegt LES 3. panta 5. punktā noteiktos mērķus, uz agresiju, kas izdarīta, pārkāpjot Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtu 2. panta 4. punktu, un tādējādi – uz starptautiskajās tiesībās noteikto *erga omnes* pienākumu neizpildi (šajā nozīmē un pēc analoģijas skat. spriedumu, 2022. gada 27. jūlijs, *RT France*/Padome, T-125/22, EU:T:2022:483, 164. punkts).

154 Treškārt, ņemot vērā šo mērķu fundamentālo nozīmi, Padome, nepārsniedzot savas rīcības brīvības robežas, varēja uzskatīt, ka no i) kritērija piemērošanas izrietošie darījumdarbības brīvības apdraudējumi ir piemēroti un nepieciešami, lai palielinātu spiedienu uz Krievijas Federāciju. Tātad šādi apdraudējumi, ņemot vērā izvirzītos mērķus, nevar tikt uzskatīti par nesamērīgu un nepieņemamu iejaukšanos, kas apdraud vienību, uz kurām attiecas šis kritērijs, darījumdarbības brīvības pašu būtību. Proti, šie pasākumi neliedz Krievijas uzņēmumiem, kas darbojas informācijas tehnoloģiju nozarē, veikt savu komercdarbību.

155 Tātad i) kritērijs nevar tikt uzskatīts par tādu, kas nesamērīgi apdraud darījumdarbības brīvību.

156 Tādējādi trešais iebildums un tātad pirmais pamats ir jānoraida kopumā.

Par otro pamatu, kas attiecas uz tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā un pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu

157 Prasības pieteikumā un pirmajā grozījumu rakstā prasītāja apgalvo, ka iemesls, kas pamatoja tās nosaukuma iekļaušanu attiecīgajos sarakstos, kuri ietverti sākotnējos tiesību aktos un pirmajos un otrajos aktos par saglabāšanu sarakstos, nav pietiekami precīzs un konkrēts, jo tajā ir vienīgi pārņemts iekļaušanas kritērijs un tajā nav ietverta nekāda tās individuālajai situācijai raksturīga informācija. Padome esot sniegusi tikai vispārēju un uz stereotipiem balstītu pamatojumu, kas esot kopīgs visām sabiedrībām, kuru nosaukumi iekļauti attiecīgajos sarakstos, piemērojot i) kritēriju, izņemot vienu sabiedrību.

158 No vienas puses, saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Hartas 47. pantā nostiprinātās tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā prasa, lai ieinteresētā persona varētu uzzināt attiecībā uz to pieņemtā lēmuma pamatojumu, vai nu lasot pašu lēmumu, vai arī saņemot paziņojumu par šo pamatojumu pēc šīs personas lūguma (skat. spriedumus, 2013. gada 18. jūlijs, Komisija u.c./*Kadi*, C-584/10 P, C-593/10 P un C-595/10 P, EU:C:2013:518, 100. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2018. gada 13. septembris, *Sberbank of Russia*/Padome, T-732/14, EU:T:2018:541, 112. punkts un tajā minētā judikatūra).

159 No otras puses, atbilstoši arī pastāvīgajai judikatūrai LESD 296. pantā paredzētajam pamatojumam ir skaidri un nepārprotami jāatklāj aktu sagatavojušās iestādes argumentācija, lai ļautu ieinteresētajai personai uzzināt veikto pasākumu pamatojumu un kompetentajai tiesai īstenot tās kontroli (skat. spriedumus, 2012. gada 15. novembris, Padome/*Bamba*, C-417/11 P, EU:C:2012:718, 50. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2021. gada 22. aprīlis, Padome/*PKK*, C-46/19 P, EU:C:2021:316, 47. punkts un tajā minētā judikatūra; spriedums, 2024. gada 4. septembris, *Shamalov*/Padome, T-651/22, nav publicēts, EU:T:2024:576, 37. punkts).

160 LESD 296. pantā paredzētajam pamatojumam jābūt atbilstošam attiecīgā akta būtībai un kontekstam, kādā tas ticis pieņemts. Prasība norādīt pamatojumu jāvērtē atkarībā no lietas apstākļiem, jo īpaši no izskatāmā tiesību akta satura, norādītā pamatojuma rakstura un interesēm paskaidrojumu saņemšanā, kas var būt šī tiesību akta adresātiem vai citām personām, kuras tas skar tieši un individuāli. Tostarp netiek prasīts, lai pamatojumā tiktu uzskaitīti visi atbilstošie faktiskie un tiesiskie apstākļi, jo jautājums par to, vai akta pamatojums ir pietiekams, jāvērtē, ņemot vērā ne tikai tā tekstu, bet arī kontekstu, kā arī visu tiesisko noteikumu kopumu, kas regulē attiecīgo jomu. Tāpēc nelabvēlīgs akts ir pietiekami pamatots, ja tas ir pieņemts attiecīgajai personai zināmos apstākļos, kas ļauj tai izprast pret to noteiktā pasākuma apmēru (skat. spriedumu, 2012. gada 15. novembris, Padome/*Bamba*, C-417/11 P, EU:C:2012:718, 53. un 54. punkts un tajos minētā judikatūra; spriedumi, 2017. gada 28. marts, *Rosneft*, C-72/15, EU:C:2017:236, 122. punkts, un 2023. gada 15. novembris, *OT*/Padome, T-193/22, EU:T:2023:716, 64. punkts).

161 Turklāt judikatūrā ir precizēts, ka Padomes tiesību akta, ar kuru tiek noteikts ierobežojošs pasākums, pamatojumā jānorāda ne tikai šī pasākuma juridiskais pamats, bet arī īpašie un konkrētie iemesli, kuru dēļ Padome, īstenojot savu rīcības brīvību, uzskata, ka ieinteresētajai personai jāpiemēro šāds pasākums (skat. spriedumu, 2022. gada 27. jūlijs, *RT France*/Padome, T-125/22, EU:T:2022:483, 105. punkts un tajā minētā judikatūra; spriedums, 2023. gada 15. novembris, *OT*/Padome, T-193/22, EU:T:2023:716, 66. punkts).

162 Līdzekļu iesaldēšanas pasākuma pamatojums principā nevar sastāvēt tikai no vispārīga un uz stereotipiem balstīta formulējuma, bet, gluži pretēji, tajā jānorāda īpašie un konkrētie iemesli, kuru dēļ Padome uzskata, ka atbilstošais tiesiskais regulējums ir piemērojams ieinteresētajai personai (skat. spriedumu, 2016. gada 15. septembris, *Yanukovych*/Padome, T-346/14, EU:T:2016:497, 79. punkts un tajā minētā judikatūra; spriedums, 2019. gada 30. janvāris, *Stavytskyi*/Padome, T-290/17, EU:T:2019:37, 47. punkts).

163 Turklāt jāatgādina, ka LESD 296. pantā paredzētais pienākums norādīt pamatojumu ir būtiska formalitāte, kura jānošķir no jautājuma par pamatu pamatotību, kas attiecas uz strīdīgā akta tiesiskumu pēc būtības. Lēmuma pamatojumu veido formāla to pamatu izklāstīšana, uz kuriem šis lēmums balstīts. Ja šajos pamatos ir pieļautas kļūdas, tie skar lēmuma likumību pēc būtības, nevis tā pamatojumu, kas var būt pietiekams, pat izklāstot kļūdainus pamatus. No minētā izriet, ka iebildumi un argumenti, kuru mērķis ir apstrīdēt tiesību akta pamatotību, ir neefektīvi saistībā ar pamatu par pamatojuma neesību vai nepietiekamu pamatojumu (skat. spriedumus, 2015. gada 18. jūnijs, *Ipatau*/Padome, C-535/14 P, EU:C:2015:407, 37. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2022. gada 30. novembris, *PKK*/Padome, T-316/14 RENV un T-148/19, EU:T:2022:727, 234. punkts un tajā minētā judikatūra).

164 Vispirms jākonstatē, ka prasītājas replikā izvirzītie argumenti, kuru mērķis ir apstrīdēt pamatojuma faktisko pareizību, patiesībā attiecas uz jautājumu par iekļaušanas pamatojuma pamatotību. Tātad šie argumenti jānoraida kā tādi, kuriem nav nozīmes saistībā ar šo pamatu, un tie tiks izvērtēti trešā pamata ietvaros.

165 Pirmkārt, jānorāda, kā to dara Padome, ka prasītāja neapgalvo, ka tā nevarēja saprast iemeslu tās nosaukuma iekļaušanai sākotnējos aktos un pirmajos un otrajos aktos par saglabāšanu sarakstos.

166 Otrkārt, prasītāja neapgalvo, ka tai nebija zināms konteksts, kādā šie akti tika pieņemti, un mērķi, kurus ar tiem bija paredzēts sasniegt, proti, kā tas izriet no Lēmuma 2023/1218 un Regulas 2023/1215 apsvērumiem, palielināt spiedienu uz Krievijas Federāciju, pieņemot ierobežojošus pasākumus, reaģējot uz informācijas karu, ko pēdējā minētā īstenoja sava agresijas kara pret Ukrainu labā.

167 Treškārt, no sākotnējos aktos, kā arī pirmajos un otrajos aktos par saglabāšanu sarakstos, kas minēti šī sprieduma 8. punktā, ietvertā pamatojuma pietiekami skaidri izriet, ka Padome ir iekļāvusi un saglabājusi prasītājas nosaukumu attiecīgajos sarakstos, pamatojoties uz i) kritēriju, un prasītāja to neapstrīd.

168 Šajā ziņā, pretēji prasītājas apgalvotajam, jānorāda, ka Padome šajā pamatojumā nav vienkārši atkārtojusi i) kritērija formulējumu. Proti, norādes, saskaņā ar kurām prasītāja ir vienība, kas darbojas Krievijas informātikas nozarē un kam ir *FSB* licence, ir informācija, kura attiecas konkrēti uz prasītājas individuālo situāciju.

169 Ceturtkārt, attiecībā uz apgalvoto pamatojuma stereotipisko raksturu jānorāda, ka, lai gan sākotnējo aktu, kā arī pirmo un otro aktu par saglabāšanu sarakstos pamatojumā ietvertie apsvērumi ir tādi paši kā apsvērumi, pamatojoties uz kuriem citām attiecīgajos sarakstos minētajām personām ir tikuši piemēroti ierobežojoši pasākumi, tomēr to mērķis ir aprakstīt prasītājas konkrēto situāciju, kurai tāpat kā citām Krievijas vienībām informācijas tehnoloģiju nozarē ir *FSB* licence (šajā nozīmē un pēc analoģijas skat. spriedumus, 2014. gada 27. februāris, *Ezz* u.c./Padome, T-256/11, EU:T:2014:93, 115. punkts; 2016. gada 15. septembris, *Yanukovych* /Padome, T-346/14, EU:T:2016:497, 82. punkts, un 2019. gada 30. janvāris, *Stavytskyi*/Padome, T-290/17, EU:T:2019:37, 56. punkts).

170 Tādējādi, pretēji prasītājas apgalvotajam, tas, ka citu vienību, kas atbilst i) kritērija nosacījumiem, nosaukumi ir iekļauti attiecīgajos sarakstos tādu pašu iemeslu dēļ kā tie, kas tika izmantoti, lai iekļautu tās nosaukumu, nenozīmē, ka sākotnējo aktu un pirmo un otro aktu par saglabāšanu sarakstos pamatojums neattiecās arī uz prasītājas situāciju.

171 Tātad no sākotnējo tiesību aktu un pirmā un otrā akta par saglabāšanu sarakstos pamatojuma izriet, ka īpašie un konkrētie iemesli, kuru dēļ Padome ir iekļāvusi un saglabājusi prasītājas nosaukumu attiecīgajos sarakstos, ir norādīti pietiekami skaidri un precīzi, lai ļautu prasītājai tos saprast un Vispārējai tiesai veikt savu pārbaudi šajā ziņā.

172 No tā izriet, ka otrais pamats ir jānoraida.

Par trešo pamatu, kas attiecas uz acīmredzamām kļūdām vērtējumā

173 Vispirms jānorāda, ka trešais pamats jāuzskata par tādu, kas attiecas nevis uz acīmredzamām kļūdām vērtējumā, bet gan uz kļūdām vērtējumā. Lai gan, protams, ir taisnība, ka Padomei ir zināma rīcības brīvība, lai katrā atsevišķā gadījumā noteiktu, vai juridiskie kritēriji, uz kuriem ir balstīti attiecīgie ierobežojošie pasākumi, ir izpildīti, tomēr Savienības tiesām principā ir jānodrošina pilnīga visu Savienības tiesību aktu tiesiskuma pārbaude (skat. spriedumu, 2024. gada 11. septembris, *Tokareva*/Padome, T-744/22, EU:T:2024:608, 31. punkts un tajā minētā judikatūra).

174 Hartas 47. pantā garantētā pārbaudes tiesā efektivitāte tostarp nozīmē, ka Savienības tiesai ir jānodrošina, lai lēmums, ar kuru ir pieņemti vai saglabāti ierobežojošie pasākumi un kam attiecībā uz konkrēto personu vai vienību ir individuāla piemērojamība, būtu balstīts uz pietiekami drošiem faktiem. Tas nozīmē, ka ir jāpārbauda pamatojuma izklāstā norādītie fakti, kas ir minētā lēmuma pamatā, tādēļ pārbaudē tiesā nav jāizvērtē tikai norādīto iemeslu abstrakta ticamība, bet arī tas, vai ir pamatoti šie apsvērumi vai vismaz viens no tiem, kurš tiek uzskatīts par pašu par sevi pietiekamu šā paša lēmuma pamatojumam (skat. spriedumus, 2018. gada 19. decembris, *Azarov*/Padome, C-530/17 P, EU:C:2018:1031, 22. punkts un tajā minētā judikatūra; 2023. gada 15. novembris, OT/Padome, T-193/22, EU:T:2023:716, 122. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2024. gada 11. septembris, *Tokareva*/Padome, T-744/22, EU:T:2024:608, 32. punkts un tajā minētā judikatūra).

175 Šāds vērtējums jāveic, pārbaudot pierādījumus un informāciju nevis izolēti, bet gan kontekstā, kurā tie iekļaujas. Proti, Padome ir izpildījusi savu pierādīšanas pienākumu, ja tā Savienības tiesā sniedz pietiekami konkrētu, precīzu un saskaņotu norāžu kopumu, kas ļauj konstatēt, ka persona, uz kuru attiecas ierobežojošs pasākums, strīdīgo tiesību aktu pieņemšanas dienā atbilda piemērotajā kritērijā paredzētajiem nosacījumiem (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2023. gada 15. novembris, OT/Padome, T-193/22, EU:T:2023:716, 124. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2024. gada 11. septembris, *Tokareva*/Padome, T-744/22, EU:T:2024:608, 33. punkts un tajā minētā judikatūra).

176 Apstrīdēšanas gadījumā nevis attiecīgajai personai jāiesniedz attaisnojoši pierādījumi par to, ka minētie iemesli nav pamatoti, bet tieši kompetentajai Savienības iestādei jāpierāda pret šo personu vai vienību vērsto apsvērumu pamatotība (skat. spriedumus, 2023. gada 15. novembris, OT/Padome, T-193/22, EU:T:2023:716, 123. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2024. gada 11. septembris, *Tokareva*/Padome, T-744/22, EU:T:2024:608, 34. punkts un tajā minētā judikatūra).

177 Lai pamatotu personas nosaukuma saglabāšanu attiecīgajā sarakstā, Padomei nav aizliegts balstīties uz pierādījumiem, kas pamatoja attiecīgās personas nosaukuma sākotnējo iekļaušanu, atkārtotu iekļaušanu vai iepriekšējo saglabāšanu šajā sarakstā, ja vien, pirmām kārtām, iekļaušanas iemesli joprojām nav mainījušies un, otrām kārtām, konteksts nav mainījies tādējādi, ka šie pierādījumi ir novecojuši (skat. spriedumus, 2023. gada 15. novembris, OT/Padome, T-193/22, EU:T:2023:716, 169. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2024. gada 29. maijs, *Belavia* /Padome, T-116/22, EU:T:2024:334, 77. punkts un tajā minētā judikatūra). Šajā ziņā konteksta attīstība ietver to, ka tiek ņemta vērā, pirmkārt, situācija valstī, attiecībā uz kuru ir izveidota ierobežojošo pasākumu sistēma, kā arī attiecīgās personas īpašā situācija un, otrkārt, visi atbilstošie apstākļi un it īpaši – ierobežojošo pasākumu mērķu neīstenošana (skat. spriedumu, 2024. gada 11. septembris, *Tokareva*/Padome, T-744/22, EU:T:2024:608, 37. punkts un tajā minētā judikatūra).

178 Turklāt jāuzsver, ka jāņem vērā attiecīgo pasākumu konteksts un pierādījumu līmenis, kas var tikt prasīts no Padomes, jāpielāgo, ņemot vērā grūtības piekļūt pierādījumiem un objektīvai informācijai (skat. spriedumus, 2022. gada 1. jūnijs, *Prigozhin*/Padome, T-723/20, nav publicēts, EU:T:2022:317, 102. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2024. gada 20. novembris, *Zubitskiy* /Padome, T-1074/23, nav publicēts, EU:T:2024:840, 78. punkts un tajā minētā judikatūra).

179 Ja nav izmeklēšanas pilnvaru trešās valstīs, Savienības iestāžu vērtējumam faktiski jābalstās uz publiski pieejamiem informācijas avotiem, ziņojumiem, rakstiem presē, slepeno dienestu ziņojumiem vai līdzīgiem informācijas avotiem (skat. spriedumus, 2023. gada 15. novembris,

OT/Padome, T-193/22, EU:T:2023:716, 115. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2024. gada 11. septembris, *Tokareva*/Padome, T-744/22, EU:T:2024:608, 59. punkts un tajā minētā judikatūra).

180 Attiecībā uz vispārējo kontekstu, kas saistīts ar situāciju Ukrainā, jākonstatē, ka apstrīdēto aktu pieņemšanas dienā situācija Ukrainā joprojām bija smaga. Tāpat arī ierobežojošie pasākumi joprojām bija pamatoti, ņemot vērā i) kritērija ieviešanas mērķi, proti, palielināt spiedienu uz Krievijas Federāciju, apkarojot informācijas karu, ko tā organizēja, lai atbalstītu savu agresijas karu pret Ukrainu (šajā nozīmē un pēc analoģijas skat. spriedumus, 2024. gada 20. novembris, *Uss* /Padome, T-571/23, nav publicēts, EU:T:2024:839, 134. un 135. punkts, un 2024. gada 20. novembris, *Zubitskiy*/Padome, T-1074/23, nav publicēts, EU:T:2024:840, 110. un 111. punkts).

181 Attiecībā uz prasītājas īpašo situāciju jāatgādina, ka tās nosaukuma iekļaušana attiecīgajos sarakstos, piemērojot i) kritēriju, paredz divu nosacījumu izpildi, proti, pirmkārt, ka tā ir vienība, kas darbojas Krievijas informācijas tehnoloģiju nozarē, un, otrkārt, ka tai ir *FSB* licence.

Par sākotnējiem aktiem un pirmajiem aktiem par saglabāšanu sarakstos

182 Prasītāja apgalvo, ka tās nosaukuma iekļaušana un saglabāšana attiecīgajos sarakstos ir balstīta uz nepamatotiem un kļūdainiem apgalvojumiem un ka Padome nav pierādījusi, ka uz to attiecas i) kritērijs.

183 Prasītāja apgalvo, ka sākotnējos aktos un pirmajos aktos par saglabāšanu sarakstos tā ir norādīta kā juridiska persona vai "juridiska vienība" un ka tā kā holdinga sabiedrība neatbilst i) kritērijā paredzētajiem nosacījumiem.

184 Vispirms jāatgādina, ka sākotnējos aktos un pirmajos aktos par saglabāšanu sarakstos prasītāja ir ierakstīta ar nosaukumu "*Positive Group PJSC*, kas citādi ir pazīstama ar nosaukumu *Positive technologies*, citādi pazīstama ar nosaukumu *Gruppa Pozitiva*". Šī sprieduma 8. punktā izklāstītajā pamatojumā tās nosaukuma iekļaušanai sarakstā norādīts, ka tā "ir vienība, kas darbojas Krievijas informātikas nozarē ar [*FSB*] licenci".

185 No tā izriet, ka prasītāja ir minēta sākotnējos aktos un pirmajos aktos par saglabāšanu sarakstos kā vienība, kas norādīta vai nu ar tās nosaukumu, vai ar nosaukumu *Positive Technologies*.

186 Šajā ziņā jānorāda, ka prasības pieteikuma no A.13 līdz A.22 pielikumos, lai izklāstītu savas darbības, prasītāja pati sniedz izvilkumus no *Positive Technologies* tīmekļvietnes "ptsecurity.com", ko tā attēlo kā "savu" tīmekļvietni.

187 Piemēram, prasības pieteikuma A.13. un A.14. pielikumā ir norādīts, ka "*Positive Technologies* ir pirmais un vienīgais kiberdrošības uzņēmums Krievijā, kas ir kļuvis publiski pieejams Maskavas biržā".

188 Turklāt, kā norāda Padome, 2023. gada 23. jūnijā presē publicēto paziņojumu pēc sākotnējo tiesību aktu pieņemšanas, kas ir ietverti iebildumu raksta B.29. pielikumā, ir izdarījuši *Positive Technologies* pārstāvji, un tajā ir minēts "Savienības lēmums piemērot sankcijas *Positive Technologies*". Prasītāja norāda, ka tā ir šī paziņojuma autore.

189 Šajā ziņā jānorāda, ka B.29. pielikumā ir ietverti četri raksti presē no dažādām tīmekļvietnēm, kuri publicēti 2023. gada 23. un 24. jūnijā, kuri attiecas uz *Positive Technologies* piemērotajiem sodiem un kuros ir minēts šis paziņojums. Saskaņā ar rakstiem, kas publicēti tīmekļvietnēs "rg.ru", "xakep.ru" un *MNIAP* tīmekļvietnē, paziņojums tiek piedēvēts *Positive Technologies*. Tīmekļvietnē "cnews.ru" paziņojums ir piedēvēts prasītājas pārstāvjiem.

190 Tiesas sēdē prasītāja paskaidroja, ka *Positive Technologies* ir komercnosaukums, kas apzīmē visu grupu, kuru veido prasītāja kā holdinga sabiedrība un visi tās meitasuzņēmumi, un ka tīmekļvietnes "ptsecurity.com" mērķis ir parādīt visas *Positive Technologies* grupas darbības.

191 Jāuzskata, ka, attēlojot tīmekļvietni "ptsecurity.com" kā "savu" tīmekļvietni un sniedzot paziņojumus *Positive Technologies* vārdā, prasītāja netieši, bet noteikti atzīst, ka nav atšķirības starp vienību *Positive Technologies* un prasītāju.

192 No tā izriet, ka sākotnējos aktos un pirmajos aktos par saglabāšanu sarakstos norādītā persona, attiecībā uz kuru ir jāpierāda, ka tā atbilst i) kritērijā paredzētajiem nosacījumiem, ir prasītāja kā vienība, saukta arī *Positive Technologies* vai *Gruppa Pozitiva*, nevis prasītāja kā sabiedrība vai juridiska persona.

193 Pirmkārt, attiecībā uz i) kritērijā paredzēto pirmo nosacījumu jānorāda, ka prasītāja neapstrīd, ka tā darbojas Krievijas informācijas tehnoloģiju nozarē.

194 Šajā ziņā jānorāda – prasības pieteikumā prasītāja ir norādījusi, ka tā veic darbības kiberdrošības un informācijas drošības risinājumu sniegšanas jomā un tostarp piedāvā risinājumus un programmatūras sistēmas uzņēmumiem, lai pasargātu sevi no ļaunprātīgiem informātikas uzbrukumiem. Lai izskaidrotu savas darbības, tā prasības pieteikuma no A.13 līdz A.22 pielikumos iesniedz arī izvilkumus no *Positive Technologies* tīmekļvietnes "ptsecurity.com".

195 Prasības pieteikumā prasītāja norāda, ka tā neapstrīd pirmajā pierādījumu lietā ietverto dokumentu Nr. 1 un 6 pareizību, kas ir izvilkumi no publiski pieejamām uzņēmumu datubāzēm, bet tā norāda, ka saistībā ar tās nosaukuma iekļaušanu attiecīgajos sarakstos šiem dokumentiem nav nozīmes.

196 No pirmajos pierādījumu materiālos ietvertā dokumenta Nr. 1, kurā ir ietverta informācijas lapa par prasītāju no uzņēmumu datubāzes *Ready Ratios*, izriet, ka pēdējā minētā galvenokārt darbojas kā holdinga sabiedrība. Šajā dokumentā ir norādīts, ka tā nodarbojas arī ar datorprogrammēšanu, informātikas konsultācijām, ar citām darbībām informātikas jomā un informātikas pakalpojumiem, kā arī veic darbības datu bāzu un informācijas resursu izveidei un izmantošanai.

197 Turklāt pirmajos pierādījumu materiālos esošais dokuments Nr. 6, kurā ir ietverts izvilkums no Krievijas uzņēmumu reģistra "Spark-Interfax", kas attiecas uz prasītāju, tostarp parāda, ka prasītāja darbojas Krievijas informācijas tehnoloģiju nozarē.

198 Tātad šiem dokumentiem, ciktāl tajos ir aprakstītas prasītājas darbības, ir nozīme, jo tie ir ļāvuši Padomei pierādīt, ka tā ir "vienība, kas darbojas Krievijas informātikas nozarē", un ka tā atbilst i) kritērija pirmajam nosacījumam.

199 Tādējādi jākonstatē, ka Padome, pamatojoties uz pirmajiem pierādījumu materiāliem, ir pietiekami pierādījusi, ka sākotnējo aktu un pirmo aktu par saglabāšanu sarakstos pieņemšanas dienā prasītāja bija "vienība, kas darbojas Krievijas informātikas nozarē", un ka šī iemesla dēļ tā atbilda i) kritērijā paredzētajam pirmajam nosacījumam.

200 Otrkārt, attiecībā uz i) kritērijā paredzēto otro nosacījumu prasītāja apgalvo, ka neviens no pirmajos pierādījumu materiālos ietvertajiem dokumentiem nav pietiekams, lai pierādītu, ka tai ir *FSB* licence un ka tā izstrādā tehnoloģijas un programmatūru Krievijas drošības pakalpojumiem, kas veicina informācijas karu.

201 Jānorāda, ka, lai pierādītu, ka prasītāja atbilst i) kritērija otrajam nosacījumam par *FSB* licences esību, Padome ir balstījusies uz pirmajos pierādījumu materiālos ietverto dokumentu Nr. 2. Šis dokuments ir izvilkums no *PowerPoint* prezentācijas, kura publicēta tīmekļvietnē "ptsecurity.com", kas tiek uzskatīta par prasītājas oficiālo tīmekļvietni, kurā parādītas dažādas *Positive Technologies* rīcībā esošās licences, tostarp *FSB* licence.

202 Prasītāja būtībā apstrīd pirmajā pierādījumu lietā ietvertā dokumenta Nr. 2 pierādījuma spēku. Tā apgalvo, ka šis dokuments, kas ir tikko salasāms un datēts ar 2019. gadu, nesniedz nekādu informāciju par to, kāda veida licence, pēc Padomes domām, ir tās rīcībā. Tā apgalvo, ka tai katrā ziņā nav nekādas *FSB* licences.

203 Vispirms jākonstatē – no pirmajiem pierādījumu materiāliem izriet, ka, lai gan dokuments Nr. 2 ir datēts ar 2019. gadu, Padome tam piekļuva 2023. gada 13. februārī. Prasītāja neizvirza nevienu argumentu, lai apgalvotu, ka tīmekļvietnē "ptsecurity.com" pieejamā informācija bija novecojusi datumā, kurā Padome tai piekļuva, proti, pirms sākotnējo aktu un pirmo aktu par saglabāšanu sarakstos pieņemšanas.

204 Turpinājumā jānorāda, ka, lai gan dokumentā Nr. 2 ietverto licenču reprodukcija patiešām ir sliktas kvalitātes, tomēr šajā vietnes "ptsecurity.com" tīmekļvietnē ir skaidri norādīts, ka *Positive Technologies* ir *FSB* licence.

205 Šajā ziņā, tā kā i) kritērijs attiecas uz visām *FSB* izsniegtajām licencēm, tam, ka *FSB* licences veids dokumentā Nr. 2 nav skaidri salasāms, nav nozīmes.

206 Visbeidzot jānorāda, ka dokumenta Nr. 2 saturu apstiprina izvilkumi no tīmekļvietnes "ptsecurity.com", kas ietverti iebildumu raksta B.27. un B.28. pielikumā.

207 Šajā ziņā jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Savienības tiesību akta tiesiskums jāizvērtē, ņemot vērā faktiskos un tiesiskos apstākļus, kas pastāvēja akta pieņemšanas brīdī (skat. spriedumu, 2024. gada 11. septembris, *Tokareva*/Padome, T-744/22, EU:T:2024:608, 68. punkts un tajā minētā judikatūra).

208 Turklāt tiesiskuma pārbaude pēc būtības, kas jāveic Vispārējai tiesai, it īpaši attiecībā uz strīdiem par ierobežojošiem pasākumiem, jāveic, ņemot vērā ne tikai strīdīgo tiesību aktu pamatojumā ietvertos elementus, bet arī tos elementus, kurus Padome apstrīdēšanas gadījumā iesniedz Vispārējai tiesai, lai pierādītu apgalvoto faktu pamatotību (skat. spriedumu, 2024. gada 11. septembris, *Tokareva*/Padome, T-744/22, EU:T:2024:608, 69. punkts un tajā minētā judikatūra).

209 Tas, ka persona, uz kuru attiecas ierobežojošie pasākumi, ir paziņojusi kādu pierādījumu kā attaisnojošu pierādījumu, neliedz eventuāli šo pierādījumu izmantot pret to, lai konstatētu pret to noteikto ierobežojošo pasākumu pamatā esošo iemeslu pamatotību (skat. spriedumus, 2018. gada 14. marts, *Kim* u.c./Padome un Komisija, T-533/15 un T-264/16, EU:T:2018:138, 115. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2024. gada 11. septembris, *Mordashova*/Padome, T-497/22, nav publicēts, EU:T:2024:604, 80. punkts un tajā minētā judikatūra).

210 Iebildumu raksta B.27. pielikumā ir ietverts 2014. gada 20. novembra izvilkums no tīmekļvietnes "ptsecurity.com" ar nosaukumu "Positive Technologies received a license from the FSB, allowing work with cryptographic protection tools" (*Positive Technologies* saņēma *FSB* licenci, kas tai ļāva strādāt ar šifrēšanas aizsardzības līdzekļiem). Šajā pašā izvilkumā *Positive Technologies* paziņoja, ka ir pagarināta *FSB* licence, kas izsniegta, lai veiktu darbus saistībā ar tādas informācijas izmantošanu, kura ir valsts noslēpums,.

211 Iebildumu raksta B.28. pielikumā iekļauts arī 2018. gada izvilkums no tīmekļvietnes "ptsecurity.com", kurā ietverts *Positive Technologies* rīcībā esošo licenču un sertifikātu saraksts, tostarp "Krievijas *FSB* licence darbam ar šifrēšanas aizsardzības līdzekļiem" un "Krievijas *FSB* licence veikt darbus, kuros tiek izmantota informācija, kas ir valsts noslēpums", kā arī šo abu licenču kopijas.

212 Replikas rakstā prasītāja apgalvo, ka izvilkumi no tīmekļvietnes "ptsecurity.com", kurus Padome iesniegusi iebildumu raksta B.27. un B.28. pielikumā, uz to neattiecas. Pirmkārt, tā apgalvo, ka 2014. gada 20. novembrī publicētais paziņojums, kas ietverts šī raksta B.27. pielikumā, nevar uz to attiekties, jo tā tika reģistrēta kā uzņēmums 2017. gada 27. septembrī. Otrkārt, šī raksta B.28. pielikumā iesniegtajās licencēs minētais reģistrācijas numurs un nodokļu maksātāja identifikācijas numurs neesot viņas, un šīs licences esot datētas ar 2015. gada 28. aprīli un 2014. gada 10. novembri, un tas ir pirms tās reģistrācijas datuma.

213 Jākonstatē, ka šie prasītājas argumenti ir balstīti uz kļūdainu pieņēmumu, ka tā attiecīgajos sarakstos ir iekļauta kā juridiska persona.

214 Proti, jāatgādina, ka iekļaušanas pamatojums attiecas uz prasītāju, kuras nosaukums citādi ir *Positive Technologies*, kā vienību, nevis kā juridisku personu.

215 No tā izriet, ka prasītājas kā juridiskas personas reģistrācijas datumam nav nozīmes attiecībā uz jautājumu, vai attiecīgajai vienībai ir licence.

216 Turklāt jānorāda, ka prasītāja, lai aprakstītu savas darbības, pamatojas uz izvilkumu no tīmekļvietnes "ptsecurity.com", kas ir pievienots prasības pieteikuma A.14. pielikumā un datēts ar 2023. gadu, un norāda – "kā norādīts [tās] tīmekļvietnē: "vairāk kā 21 gadu [tās] galvenais mērķis ir novērst datorpirātu uzbrukumus"". Turklāt no šīs pašas tīmekļvietnes izvilkuma, ko Nīderlandes Karaliste iesniegusi sava iestāšanās raksta Nr. 7 pielikumā ar nosaukumu "About Company", izriet, ka *Positive Technologies* ir izveidota 2002. gadā.

217 Tādējādi no izvilkumiem no tīmekļvietnes "ptsecurity.com", kas iesniegti iebildumu raksta B.27. un B.28. pielikumā, izriet, ka attiecīgajai vienībai, proti, prasītājai, saukta arī *Positive Technologies*, ir *FSB* licence.

218 Turklāt, lai pierādītu, ka nodokļu maksātāja identifikācijas numurs, kas norādīts iebildumu raksta B.28. pielikumā iesniegtajās licencēs, nav tās numurs, prasītāja replikas C.15 pielikumā iesniedz šo licenču kopiju tulkojumu.

219 No šī tulkojuma izriet, ka šajās licencēs norādītais nodokļu maksātāja identifikācijas numurs atbilst *Pozitiv Teknolodzhiz* identifikācijas numuram, kāds tas ir norādīts arī izvilkumā no datubāzes *Ready Ratios*, kas attiecas uz pēdējo minēto un kas ir ietverts atbildes raksta uz repliku D.2 pielikumā. Iebildumu raksta B.28 pielikumā ir noteikts, ka *Pozitiv Teknolodzhiz* kopš 2014. gada 10. novembra ir *FSB* izsniegta licence darbam ar šifrēšanas aizsardzības līdzekļiem, kā arī kopš 2015. gada 28. aprīļa *FSB* izsniegta licence attiecībā uz Maskavas pilsētu un reģionu (Krievija), lai veiktu darbus, izmantojot informāciju, kas ir valsts noslēpums.

220 Pirmkārt, pirmajos pierādījumu materiālos ietverto dokumentu Nr. 1 veido ar prasītāju saistītā informācijas lapa no uzņēmumu datubāzes *Ready Ratios*, kas datēta ar 2023. gada 13. februāri. No šī dokumenta izriet, ka *Pozitiv Teknolodzhiz* ir prasītājas meitasuzņēmums un ka kopš 2021. gada 6. augusta tām ir viens un tas pats ģenerāldirektors.

221 Otrkārt, atbildes raksta uz repliku pielikumā Padome ir iesniegusi informācijas lapas no uzņēmumu datubāzes *Ready Ratios*, kas ir datētas ar 2024. gada 15. martu un kas attiecas uz prasītāju un *Pozitiv Teknolodzhiz*, no kurām izriet, ka tām ir viens un tas pats ģenerāldirektors un arī viena un tā pati adrese un dibinātājs un ka pēdējā minētā ir reģistrēta 2007. gada 9. oktobrī.

222 Treškārt, no prasītājas konsolidētajiem finanšu pārskatiem par 2021. finanšu gadu, kā arī no prasītājas starpposma konsolidētajiem finanšu pārskatiem par 2023. gada pirmo trimestri, kas pievienoti atbildes raksta uz repliku pielikumā, izriet, ka *Pozitiv Teknolodzhiz* ir viens no tās meitasuzņēmumiem, kurā tai pieder visas akcijas.

223 Tātad, kā norādīts šī sprieduma 83.–85. punktā, ņemot vērā šo piederības pakāpi, pat ja *Pozitiv Teknolodzhiz* ir no prasītājas juridiski nošķirta juridiska persona, Padome varēja pamatoti uzskatīt, ka prasītāja īstenoja izšķirošu ietekmi uz šo meitasuzņēmumu un ka pēdējā minētā nebija no prasītājas neatkarīga vienība.

224 Tādējādi jāuzskata, kā tas izriet no šī sprieduma 86. punkta, ka nosacījumi prasītājas iekļaušanai sarakstā kā vienībai atbilstoši i) kritērijam ir izpildīti, jo ir pierādīts, ka tās meitasuzņēmumam *Pozitiv Teknolodzhiz* ir *FSB* licence.

225 No tā izriet, ka tam, ka nodokļu maksātāja identifikācijas numurs, kas norādīts uz *FSB* licencēm, kuras iesniegtas iebildumu raksta B.27 un B.28 pielikumā, neatbilst prasītājas kā juridiskas personas identifikācijas numuram, nav nozīmes, lai pierādītu, ka prasītāja kā vienība atbilst iekļaušanas nosacījumiem atbilstoši i) kritērijam.

226 No iepriekš minētā izriet, ka Padome nav pieļāvusi kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka prasītāja, kuras nosaukums ir *Positive Technologies*, ir vienība, kurai ir *FSB* licence.

227 Šo secinājumu neatspēko pārējie prasītājas argumenti.

228 Pirmkārt, prasītāja pamatojas uz sava izpilddirektora paziņojumu, lai apgalvotu, ka tai nav nevienas *FSB* licences. Minētajā 2023. gada 12. septembra paziņojumā prasītājas izpilddirektors apliecina, ka *Positive Group PAO*, kuras nodokļu maksātāja identifikācijas numurs ir 9718077239, nav *FSB* vai kādas citas valdības iestādes izsniegtas licences un tai nekad tāda nav bijusi.

229 Jākonstatē, ka šim paziņojumam šajā lietā nav nozīmes, jo tas attiecas uz prasītāju kā juridisku personu, nevis uz sākotnējos aktos un pirmajos aktos par saglabāšanu sarakstos minēto vienību.

230 Otrkārt, prasītāja apgalvo, ka no pirmo pierādījumu materiālu dokumenta Nr. 1, kurā ir ietverta informācijas lapa no uzņēmumu datubāzes *Ready Ratios*, kas attiecas uz prasītāju un datēta ar 2023. gada 13. februāri, izriet, ka tai nav nekādas licences. Tā norāda, ka šajā informācijas lapā vienmēr ir minētas licences, kas ir attiecīgajiem uzņēmumiem, un darbības, attiecībā uz kurām tās ir izsniegtas.

231 Šajā ziņā jāatgādina, ka dokumentā Nr. 2 norādīto *FSB* licenci tur *Pozitiv Teknolodzhiz*, prasītājas meitasuzņēmums. Tādējādi tas, ka šī licence neparādās izvilkumā no uzņēmumu datubāzes *Ready Ratios*, kas attiecas uz prasītāju kā juridisku personu, nevar pierādīt, ka iekļaušanas pamatojumā minētajai vienībai nebija *FSB* licences.

232 Treškārt, prasītāja apgalvo, ka dokuments Nr. 1, kurā ietverta ar to saistītā informācijas lapa no uzņēmumu datubāzes *Ready Ratios*, ir jaunāks un tātad atbilstošāks nekā dokuments Nr. 2, kurš kopš 2023. gada septembra vairs nav pieejams. Lai pierādītu, ka dokuments Nr. 2 ir novecojis un vairs nav pieejams kopš 2023. gada septembra, replikas raksta C.14 pielikumā tā iesniedz tīmekļvietnes "pt.security.com" lappusi, kas datēta ar 2024. gada 8. februāri un kurā ir norādīts "not found" (nav atrasts).

233 Jākonstatē, ka šim pielikumam nav nekāda pierādījuma spēka. No vienas puses, nekas neļauj apgalvot, ka replikas C.14 pielikumā ietvertā tīmekļa lapa atbilst tīmekļvietnes "pt.security.com", kas attēlota dokumentā Nr. 2, lapai. No otras puses, ņemot vērā šī pielikuma datumu, nevar izslēgt, ka iespējamā izņemšana no interneta vietnes "pt.security.com", kurā bija iekļautas *Positive Technologies* rīcībā esošās licences, ir notikusi pēc šīs prasības celšanas.

234 Ceturtkārt, prasītāja apgalvo, ka paziņojums, ko tā publicējusi presē un kas ietverts iebildumu raksta B.29 pielikumā, nevar tikt interpretēts kā fakta, ka tai ir *FSB* licence, atzīšana.

235 Iebildumu raksta B.29 pielikumā ir ietverti četri raksti presē, kas publicēti dažādās šī sprieduma 189. punktā minētajās tīmekļvietnēs un attiecas uz Padomes lēmumu *Positive Technologies* piemērot sankcijas. Tīmekļvietnēs "rg.ru" un "xakep.ru" un *MNIAP* tīmekļvietnē ir minēts *Positive Technologies* piedēvētais paziņojums, saskaņā ar kuru "Savienības lēmums piemērot sankcijas *Positive Technologies* ir pamatots ar to, ka šim uzņēmumam ir Krievijas Federācijas *FSB* licence", un saskaņā ar kuru "*FSB* licences saņemšana ir priekšnoteikums visu galveno kiberdrošības tirgus dalībnieku darbam". Jāatgādina, kā norādīts šī sprieduma 188. punktā, atbilstoši prasītājas apgalvojam tā ir šī paziņojuma autore. Citāts nedaudz atšķiras tīmekļvietnē "cnews.ru" publicētajā rakstā, saskaņā ar kuru "[prasītājas] pārstāvji ir teikuši, ka Savienības lēmums attiecībā uz uzņēmumu ir pamatots ar to, ka tam ir *FSB* licence".

236 Pirmkārt, prasības pieteikumā prasītāja pati stādās priekšā ar nosaukumu *Positive Technologies* un raksturo sevi kā kiberdrošības tirgus līderi, kas saskaņā ar šo paziņojumu nozīmē, ka tai ir *FSB* licence. Otrkārt, nekur šajā paziņojumā prasītāja neapstrīd, ka tai ir *FSB* licence, ko tā atzīst par iemeslu tās vai *Positive Technologies* nosaukuma iekļaušanai attiecīgajos sarakstos.

237 Turklāt attiecībā uz prasītājas argumentu, saskaņā ar kuru Padome neesot pierādījusi ne to, ka tā faktiski piedalījās Krievijas Federācijas veiktajā informācijas karā, ne to, ka tā izstrādā tehnoloģijas Krievijas drošības dienestiem, pietiek atgādināt, ka runa nav par i) kritērija piemērošanas nosacījumu.

238 Padomei nebija jāsniedz pierādījumi par prasītājas faktisku sadarbību ar Krievijas drošības dienestiem, un tādējādi šis arguments ir jānoraida kā neefektīvs.

239 Šajā ziņā prasītājas argumenti, ar kuriem tā apstrīd pirmajos pierādījumu materiālos ietvertos dokumentus no Nr. 3 līdz Nr. 5, arī ir neefektīvi. Proti, šajos dokumentos ir minētas Amerikas Savienoto Valstu 2021. gadā noteiktās sankcijas pret prasītāju, jo tā organizēja ikgadējas konferences, kas esot tikušas izmantotas kā *FSB* un *GRU* vervēšanas vieta. Tomēr šiem dokumentiem nav nozīmes, lai pierādītu, ka prasītāja atbilst i) kritērijā paredzētajiem nosacījumiem.

240 No visa iepriekš minētā izriet, ka Padome sākotnējos aktos un pirmajos aktos par saglabāšanu sarakstos nav pieļāvusi kļūdu vērtējumā, uzskatīdama, ka prasītāja atbilst i) kritērija piemērošanas nosacījumiem, un tātad – iekļaudama tās nosaukumu attiecīgajos sarakstos un tur to saglabādama.

Par otrajiem aktiem par saglabāšanu sarakstos

241 Jāatgādina, ka otrajos aktos par saglabāšanu sarakstos prasītājas nosaukums tika saglabāts attiecīgajos sarakstos to pašu iemeslu dēļ, kas bija norādīti sākotnējos aktos un pirmajos aktos par saglabāšanu sarakstos.

242 Otro aktu par saglabāšanu sarakstos grozījumu rakstā, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2024. gada 22. maijā, prasītāja vienīgi atsaucas uz argumentiem, kurus tā bija izvirzījusi attiecībā uz sākotnējiem aktiem un pirmajiem aktiem par saglabāšanu sarakstos.

243 Tātad to pašu iemeslu dēļ, kas izklāstīti šī sprieduma 184.–240. punktā, jāuzskata, ka Padome nav pieļāvusi kļūdu vērtējumā, saglabājot prasītājas nosaukuma iekļaušanu attiecīgajos sarakstos otrajos aktos par saglabāšanu sarakstos.

Par trešajiem aktiem par saglabāšanu sarakstos

244 Pieņemot trešos aktus par saglabāšanu sarakstos, Padome saglabāja prasītājas iekļaušanu attiecīgajos sarakstos ar nosaukumu "*Positive Group PJSC*, kas citādi pazīstama kā *Positive technologies*, pazīstama kā *Gruppa Pozitiva*", un grozīja iekļaušanas pamatojumu atbilstoši i) kritērijam. Šis pamatojums, kas minēts šī sprieduma 24. punktā, norāda, ka prasītāja ir holdinga sabiedrība konglomerātā, kurā ietilpst *Pozitiv Teknolodzhiz*, kas darbojas Krievijas informācijas tehnoloģiju nozarē un kam ir *FSB* licence, un ka tādējādi prasītāja ir vienība, kas darbojas Krievijas informācijas tehnoloģiju nozarē, un tai ir *FSB* licence.

245 Turklāt, lai pamatotu trešo aktu par saglabāšanu sarakstos pieņemšanu attiecībā uz prasītāju, Padome balstījās uz trešo pierādījumu materiālu.

246 Pirmkārt, attiecībā uz i) kritērijā paredzēto pirmo nosacījumu jākonstatē, ka trešajos pierādījumu materiālos ietvertajā dokumentā Nr. 3 ir ietverts izvilkums no informācijas lapas par *Pozitiv Teknolodzhiz* no uzņēmumu datubāzes *Ready Ratios*, kurā ir norādīts, ka tā darbojas informātikas programmēšanas nozarē.

247 Turklāt trešajos pierādījumu materiālos iekļautie dokumenti Nr. 6 un Nr. 7 ir tīmekļvietnes "pt.security.com", kas datētas ar 2024. gada 3. jūliju, lapas, kurās konstatēts, ka *Pozitiv Teknolodzhiz* ir prasītājai pilnībā piederošs meitasuzņēmums un ka tā darbojas Krievijas informācijas tehnoloģiju nozarē.

248 No tā izriet, ka *Pozitiv Teknolodzhiz* ir meitasuzņēmums, kuru pilnībā kontrolē prasītāja un kurš darbojas Krievijas informācijas tehnoloģiju nozarē.

249 Šajā ziņā jāatgādina – no šī sprieduma 220.–223. punkta izriet, ka prasītājai pilnībā pieder tās meitasuzņēmums *Pozitiv Teknolodzhiz*, ka tām ir viens un tas pats vadītājs un viena un tā pati adrese, un prasītāja to neapstrīd, un ka Padome tādējādi varēja pamatoti uzskatīt, ka tie veido vienu vienību.

250 Tādējādi jākonstatē, ka Padome, pamatojoties uz trešajiem pierādījumu materiāliem, ir pietiekami pierādījusi, ka trešo aktu par saglabāšanu sarakstos pieņemšanas dienā prasītāja bija "vienība, kas darbojas Krievijas informācijas tehnoloģiju nozarē", un ka šī iemesla dēļ tā atbilda i) kritērijā paredzētajam pirmajam nosacījumam, un prasītāja to neapstrīd.

251 Otrkārt, trešo aktu par saglabāšanu sarakstos grozījumu rakstā prasītāja būtībā apgalvo, ka Padome ir pieļāvusi kļūdu vērtējumā, uzskatot, ka prasītāja atbilst i) kritērijā paredzētajam otrajam nosacījumam par *FSB* licences esību.

252 Pirmām kārtām, prasītāja apgalvo, ka tās nosaukums nevar tikt iekļauts attiecīgajos sarakstos, pamatojoties uz to, ka vienam no tās meitasuzņēmumiem, iespējams, ir *FSB* licence. i) kritērija gramatiska interpretācija prasot, lai attiecīgajai vienībai pašai būtu *FSB* licence. Tā apgalvo, ka mātesuzņēmuma un meitasuzņēmuma attiecībās katra vienība ir juridiski nošķirta un meitasuzņēmuma rīcībā nevar automātiski vainot tā mātesuzņēmumu. Licence piešķir atļauju tikai tai juridiskajai personai, kurai tā ir izsniegta.

253 No vienas puses, jāatgādina, ka trešajos aktos par saglabāšanu sarakstā prasītāja minēta nevis kā "juridiska persona", bet gan kā "vienība". Tādējādi tam, ka prasītāja ir no tās meitasuzņēmuma nošķirta juridiska persona, nav nozīmes, lai pierādītu, ka prasītāja atbilst iekļaušanas nosacījumiem atbilstoši i) kritērijam.

254 Otrām kārtām, pretēji prasītājas apgalvotajam, i) kritērija piemērošana nenozīmē, ka meitasuzņēmuma rīcībā tiek vainots tā mātesuzņēmums. Jāatgādina, ka, lai piemērotu i) kritēriju, nav jāpierāda ne prasītājas, ne tās meitasuzņēmuma konkrēta rīcība, bet tikai jāpierāda, ka vienībai, uz kuru attiecas ierobežojošie pasākumi, ir *FSB* licence.

255 Tādējādi arguments, saskaņā ar kuru fakts, ka kādai juridiskai personai izsniegtu licenci nevar izmantot cita vienība, proti, mātesuzņēmums vai cits meitasuzņēmums, ir neefektīvs.

256 Turklāt jāatgādina, ka no šī sprieduma 249. punkta izriet, ka Padome ir pamatoti uzskatījusi, ka *Pozitiv Teknolodzhiz* un prasītāja veido vienu vienību.

257 Tātad šādos apstākļos, kā izriet no šī sprieduma 86. punkta, nosacījumi prasītājas iekļaušanai sarakstā atbilstoši i) kritērijam vienības statusā ir izpildīti, ja ir pierādīts, ka tās meitasuzņēmums *Pozitiv Teknolodzhiz* atbilst šiem nosacījumiem.

258 Otrkārt, prasītāja apgalvo, ka trešajos pierādījumu materiālos nav nekādas atbilstošas informācijas par to, ka *Pozitiv Teknolodzhiz* būtu *FSB* licence.

259 Lai pierādītu, ka *Pozitiv Teknolodzhiz* ir *FSB* licence, Padome balstījās uz vairākiem dokumentiem, kas ietverti trešajos pierādījumu materiālos. Dokuments Nr. 2, kas jau bija ietverts pirmajos pierādījumu materiālos un minēts šī sprieduma 201. punktā, ir izvilkums no *PowerPoint* prezentācijas, kas publicēta *Positive Technologies* tīmekļvietnē "ptsecurity.com", kurā parādītas dažādas *Positive Technologies* rīcībā esošās licences, tostarp *FSB* licence. Dokuments Nr. 8, kas ir identisks šī sprieduma 211. punktā minētajam, ietver 2018. gada izvilkumu no šīs pašas tīmekļvietnes, kuram Padome piekļuva 2024. gada 3. jūlijā un kurā ir ietverts *Positive Technologies* rīcībā esošo licenču un sertifikātu saraksts, tostarp "Krievijas *FSB* licence darbam ar šifrēšanas aizsardzības līdzekļiem" un "Krievijas *FSB* licence veikt darbus, kuros tiek izmantota informācija, kas ir valsts noslēpums", kā arī šo abu licenču kopijas. Dokumentā Nr. 9, kas ir identisks šā sprieduma 210. punktā minētajam dokumentam, ir ietverts arī 2014. gada 20. novembra izvilkums no tīmekļvietnes "ptsecurity.com", kuram Padomei bija piekļuve 2023. gada novembrī, ar nosaukumu "Positive Technologies received a license from the FSB, allowing work with Cryptographic protection tools" (*Positive Technologies* saņēma *FSB* licenci, kas tai ļāva strādāt ar šifrēšanas aizsardzības līdzekļiem), norādot darbības, kuru veikšanai šī licence tika izsniegta. Šajā pašā izvilkumā *Positive Technologies* paziņoja, ka ir pagarināta *FSB* licence, kas izsniegta, lai veiktu darbus saistībā ar tādas informācijas izmantošanu, kas ir valsts noslēpums.

260 Prasītāja apgalvo, ka dokuments Nr. 2 ir tik tikko salasāms un ka tas neļauj noteikt ne attiecīgās licences veidu, ne to, kam tā pieder, ne arī to, vai licence vēl bija spēkā datumā, kad tika pieņemti trešie akti par saglabāšanu sarakstā.

261 Jāatgādina, kā tas izriet no šī sprieduma 204. un 205. punkta, ka dokumentā Nr. 2 ietvertajā *Positive Technologies* tīmekļa lapā ir norādīts, ka pēdējai minētajai ir *FSB* licence un ka tam, ka licences veids nav salasāms, nav nozīmes.

262 Trešajos pierādījumu materiālos dokumentu Nr. 2 papildina dokuments Nr. 8, kurā ietverts saraksts, kurā ir skaidri norādītas dažādās *Positive Technologies* rīcībā esošās licences, kā arī divu *FSB* licenču kopijas, kuru tulkojumu prasītāja ir iesniegusi replikas raksta C.15 pielikumā.

263 Kā jau konstatēts šī sprieduma 219. punktā, šajās licencēs norādītais nodokļu maksātāja identifikācijas numurs atbilst *Pozitiv Teknolodzhiz* identifikācijas numuram, kas minēts izvilkumā no datubāzes *Ready Ratios*, kurš attiecas uz pēdējo minēto, trešo pierādījumu materiālu dokumentā Nr. 3.

264 Attiecībā uz pirmo *FSB* licenci darbībām, kurās tiek izmantoti šifrēšanas rīki, ko *FSB* 2014. gada 10. novembrī izsniedza *Pozitiv Teknolodzhiz*, prasītāja apgalvo, ka Padome nav pierādījusi, ka šī licence joprojām bija spēkā trešo aktu par saglabāšanu sarakstos pieņemšanas dienā.

265 Šajā ziņā jākonstatē, ka dokumentā Nr. 8 ietverto *FSB* licenci *FSB* izsniedza uz nenoteiktu laiku un ka Padome no tā varēja saprātīgi secināt, ka *Pozitiv Teknolodzhiz* tā joprojām bija trešo aktu par saglabāšanu sarakstos pieņemšanas dienā.

266 Turklāt jāatgādina, ka, tā kā i) kritērijs paredz *FSB* licences esību, lai kāda tā būtu, prasītājas argumenti par šīs šifrēšanas licences raksturu ir neefektīvi.

267 Attiecībā uz otro *FSB* licenci, ko 2015. gada 28. aprīlī *FSB* ir izsniegusi *Pozitiv Teknolodzhiz* un kas bija derīga līdz 2020. gada 8. aprīlim, lai veiktu darbus, kuros tiek izmantota informācija, kas ir valsts noslēpums, prasītāja apgalvo, ka tās derīguma termiņš ir beidzies.

268 Šajā ziņā jānorāda, ka Padome ir ņēmusi vērā trešajos pierādījumu materiālos ietverto dokumentu Nr. 9, kurā norādīts, ka šī licence ir piešķirta *Pozitiv Teknolodzhiz* pēc tam, kad bija iesniegts pieteikums par iepriekšējās licences pagarināšanu. Padome norāda, ka tādējādi ir iespējams, ka *Pozitiv Teknolodzhiz* ir lūgusi un saņēmusi jaunu šīs licences pagarinājumu.

269 Pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, ar to, ka dokuments Nr. 9 ir datēts ar 2014. gadu, nepietiek, lai secinātu, ka trešo aktu par saglabāšanu sarakstos pieņemšanas dienā tam vairs nebija nozīmes. Proti, šis dokuments ļauj pierādīt, ka 2014. gadā *Positive Technologies* ir paziņojusi par šīs otrās *FSB* licences pagarināšanu.

270 Jāatgādina, ka, piemērojot iepriekš 175. un 176. punktā minēto judikatūru, Padomei ir jāpierāda pret prasītāju vērsto apsvērumu pamatotība trešo aktu par saglabāšanu sarakstos pieņemšanas dienā un ka tā ir izpildījusi pierādīšanas pienākumu, ja tā iesniedz pietiekami konkrētu, precīzu un saskaņotu norāžu kopumu. Turklāt saskaņā ar šī sprieduma 111., 177. un 179. punktā minēto judikatūru jāņem vērā grūtības piekļūt pierādījumiem vai noteiktai informācijai, it īpaši, ņemot vērā konflikta situāciju starp Krievijas Federāciju un Ukrainu.

271 Šajā ziņā no datubāzes *Ready Ratios* izvilkuma, kas attiecas uz *Pozitiv Teknolodzhiz* un kas pievienots atbildes rakstam uz repliku, izriet, ka daļa, kas attiecas uz tai piederošajām licencēm, ir rediģēta saskaņā ar Krievijas federālo likumu un ietver norādi "piekļuve šai informācijai ir ierobežota".

272 Tomēr Padome varēja pamatoti uzskatīt, ka nebūtu nepieciešams izsvītrot šo daļu, ja *Pozitiv Teknolodzhiz* nebūtu bijusi nekāda licence.

273 No tā izriet, ka Padome ir balstījusies uz pietiekami ticamu pierādījumu kopumu, lai tai ļautu saprātīgi uzskatīt, ka *Pozitiv Teknolodzhiz* ir lūgusi atjaunot otro licenci, lai pēc 2020. gada veiktu darbus, kuros tiek izmantota informācija, kas ir valsts noslēpums, un ka tā joprojām bija tās turētāja trešo aktu par saglabāšanu sarakstos pieņemšanas dienā.

274 Pie tam prasītāja nav iesniegusi nevienu pierādījumu, ar ko varētu atspēkot šo vērtējumu. Iztaujāta šajā ziņā tiesas sēdē, tā vairākkārt apstiprināja, ka tās rīcībā nav informācijas par to, vai *Pozitiv Teknolodzhiz* ir *FSB* licence.

275 No iepriekš minētā izriet, ka dokumenti, kas ietverti trešajos pierādījumu materiālos, juridiski pietiekami pierāda, ka prasītājai pilnībā piederošajam meitasuzņēmumam *Pozitiv Teknolodzhiz* trešo aktu par saglabāšanu sarakstos pieņemšanas dienā bija *FSB* licence.

276 Tādējādi jāuzskata, ka Padome ir pierādījusi, ka prasītāja, kura pazīstama arī ar nosaukumu *Positive Technologies*, bija vienība, kurai bija *FSB* licence, un ka tā atbilda otrajam nosacījumam, kas paredzēts i) kritērijā.

277 Tātad Padome nav pieļāvusi kļūdu vērtējumā, trešajos saglabāšanas aktos uzskatīdama, ka prasītāja atbilst i) kritērija piemērošanas nosacījumiem, un tādējādi saglabādama tās nosaukumu attiecīgajos sarakstos.

278 No tā izriet, ka trešais pamats ir jānoraida.

Par ceturto pamatu, kas attiecas uz tiesību uz aizstāvību un pienākuma pārskatīt lēmumu par prasītājas nosaukuma iekļaušanu attiecīgajos sarakstos pārkāpumu

279 Ceturtajam pamatam būtībā ir divas daļas, no kurām pirmā attiecas uz tiesību uz aizstāvību pārkāpumu un otrā – uz to, ka Padome nav izpildījusi pienākumu pārskatīt savu lēmumu par prasītājas nosaukuma iekļaušanu attiecīgajos sarakstos.

Par pirmo daļu – tiesību uz aizstāvību pārkāpumu

280 Replikas rakstā prasītāja būtībā apgalvo, ka Padome ir pārkāpusi tās tiesības uz aizstāvību, otros pierādījumu materiālus tai nosūtot novēloti.

281 Pirmkārt, prasītāja norāda, ka otros pierādījumu materiālus, kas datēti ar 2023. gada 16. maiju, proti, pirms sākotnējo aktu pieņemšanas, Padome tai nav nosūtījusi, atbildot uz tās 2023. gada 13. jūlija lūgumu tai nosūtīt lietas materiālus, kas pamato tās nosaukuma iekļaušanu sākotnējo aktu pielikumos ietvertajos sarakstos. Otrkārt, tā apgalvo, ka, tā kā otrā pierādījumu lieta tai tika nosūtīta pēc tās 2023. gada 25. septembra pieprasījuma par piekļuvi dokumentiem, kas pamato tās nosaukuma saglabāšanu attiecīgajos sarakstos, tajos bija ietverti jauni elementi, kas pamato šo saglabāšanu. Tādējādi Padomei esot bijis pienākums tai iesniegt šos pierādījumus pirms pirmo aktu par saglabāšanu sarakstos pieņemšanas.

282 Šajā ziņā jāatgādina, ka, pārbaudot ierobežojošos pasākumus, Savienības tiesām principā ir jānodrošina pilnīga visu Savienības tiesību aktu tiesiskuma pārbaude, ņemot vērā pamattiesības, kas ir Savienības tiesību sistēmas neatņemama sastāvdaļa. Šo pamattiesību vidū tostarp ir tiesību uz aizstāvību un tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā ievērošana (skat. spriedumu, 2024. gada 16. oktobris, *CRA*/Padome, T-201/23, EU:T:2024:697, 59. un 60. punkts un tajos minētā judikatūra).

283 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzētās tiesības tikt uzklausītam jebkurā procedūrā, kas ir tiesību uz aizstāvību ievērošanas neatņemama sastāvdaļa, ikvienai personai garantē iespēja administratīvajā procesā un pirms attiecībā uz to tiek pieņemts lēmums, kas var nelabvēlīgi ietekmēt tās intereses, lietderīgi un efektīvi paust savu viedokli (skat. spriedumu, 2022. gada 27. jūlijs, *RT France*/Padome, T-125/22, EU:T:2022:483, 75. punkts un tajā minētā judikatūra; spriedums, 2023. gada 15. novembris, OT/Padome, T-193/22, EU:T:2023:716, 79. punkts).

284 Attiecībā uz tiesību tikt uzklausītam ievērošanu no judikatūras izriet, ka sākotnējā lēmuma par personas vārda vai organizācijas nosaukuma iekļaušanu to personu un organizāciju sarakstā, kuru līdzekļi tiek iesaldēti, gadījumā Padomei nav iepriekš jāpaziņo attiecīgajai personai vai organizācijai iemesli, pamatojoties uz kuriem šī iestāde plāno balstīt šo iekļaušanu. Šādam pasākumam – lai netiktu apdraudēta tā efektivitāte – pēc savas būtības jāspēj radīt pārsteiguma efekts, un tas būtu jāpiemēro nekavējoties. Pēc Padomei adresēta lūguma attiecīgajai personai vai vienībai ir arī tiesības pēc akta pieņemšanas paust savu viedokli par šiem elementiem (skat. spriedumu, 2022. gada 27. jūlijs, *RT France*/Padome, T-125/22, EU:T:2022:483, 80. punkts un tajā minētā judikatūra).

285 Savukārt procedūrā, kas attiecas uz lēmuma pieņemšanu tostarp par personas vārda saglabāšanu akta, ar ko nosaka ierobežojošus pasākumus, pielikumā ietvertajā sarakstā, tiesību uz aizstāvību un tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā ievērošana nozīmē, ka kompetentajai Savienības iestādei, lai pamatotu savu lēmumu, ir jāpaziņo attiecīgajai personai tās rīcībā esošā informācija, kas ir vērsta pret to, lai šī persona pēc iespējas labākos apstākļos varētu aizstāvēt savas tiesības un, zinot visus apstākļus, nolemt, vai ir lietderīgi vērsties Savienības tiesā. Šajā paziņojumā kompetentajai Savienības iestādei šai personai ir jāļauj lietderīgi paust savus apsvērumus par pamatojumu, kas pret viņu ir vērsts (spriedumi, 2016. gada 10. maijs, *Mikhalchanka*/Padome, T-693/13, EU:T:2016:283, 46. un 47. punkts, un 2020. gada 12. februāris, *Amisi Kumba*/Padome, T-163/18, EU:T:2020:57, 50. punkts; šajā nozīmē skat. arī spriedumu 2013. gada 18. jūlijs, Komisija u.c./*Kadi*, C-584/10 P, C-593/10 P un C-595/10 P, EU:C:2013:518, 111. un 112. punkts).

286 Tiesības tikt uzklausītam pirms tādu aktu pieņemšanas, ar kuriem personas vārds vai vienības nosaukums tiek saglabāts to personu vai vienību sarakstā, uz kurām attiecas ierobežojošie pasākumi, jāievēro, ja Padome lēmumā par tās nosaukuma iekļaušanas šajā sarakstā saglabāšanu ir konstatējusi jaunus apstākļus attiecībā uz šo personu, proti, apstākļus, kas nav ņemti vērā sākotnējā lēmumā par tās nosaukuma iekļaušanu šajā pašā sarakstā (skat. spriedumus, 2015. gada 18. jūnijs, *Ipatau*/Padome, C-535/14 P, EU:C:2015:407, 26. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2023. gada 15. novembris, OT/Padome, T-193/22, EU:T:2023:716, 102. punkts un tajā minētā judikatūra).

287 Tomēr, ja attiecīgās personas vārda vai vienības nosaukuma atstāšana to personu vai vienību sarakstā, uz kurām attiecas ierobežojošie pasākumi, ir pamatota ar tiem pašiem iemesliem kā tie, ar kuriem ir pamatota sākotnējā tiesību akta pieņemšana, attiecībā uz to neizvirzot jaunus apstākļus, Padomei, lai ievērotu šīs personas tiesības tikt uzklausītai, nav pienākuma tai no jauna paziņot apsūdzības pamatā esošos pierādījumus (skat. spriedumus, 2023. gada 15. novembris, OT/Padome, T-193/22, EU:T:2023:716, 103. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2024. gada 4. septembris, *Shamalov*/Padome, T-651/22, nav publicēts, EU:T:2024:576, 124. punkts un tajā minētā judikatūra).

288 Šajā lietā jānorāda, ka otrajos pierādījumu materiālos ir ietverts EĀDD sagatavots darba dokuments, kura priekšmets ir: "UKRAINE […], Underlying/supporting evidence – Horizontal Evidence Pack – status based IT – territorial integrity regime" (UKRAINA [..] pamatojoši/atbalstoši pierādījumi – Horizontālu pierādījumu pakete – uz informātiku balstīts statuss – teritoriālas integritātes režīms). Šis darba dokuments ir iesniegts Padomei, lai pamatotu tās nodomu ieviest jaunu kritēriju ierobežojošu pasākumu noteikšanai attiecībā uz juridiskām personām, vienībām vai struktūrām, kuras darbojas Krievijas informācijas tehnoloģiju nozarē un kurām ir *FSB* vai Krievijas Rūpniecības un tirdzniecības ministrijas izsniegta licence. Šajā dokumentā ir iekļauti dažādi avoti, kas saistīti ar Krievijas informācijas un informācijas tehnoloģiju apdraudējumiem, *FSB* licencēm un Krievijas Rūpniecības un tirdzniecības ministrijas izsniegto licenci "ieroči un militārais ekipējums".

289 Jānorāda, tāpat kā to dara Padome, ka otrajos pierādījumu materiālos ir iekļauts EĀDD darba dokuments, kas sagatavots, lai pamatotu i) kritērija ieviešanu, bet ka tajā nav neviena elementa par prasītājas individuālo situāciju vai tās nosaukuma iekļaušanu attiecīgajos sarakstos, un prasītāja to ir atzinusi tiesas sēdē.

290 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru tiesības tikt uzklausītam administratīvā procesā, kas attiecas uz konkrētu personu, kuras jāievēro pat tad, ja nav nekāda tiesiskā regulējuma attiecībā uz procedūru, nevar tikt transponētas LES 29. pantā un LESD 215. pantā paredzētās procedūras

kontekstā, kuras rezultātā, kā tas ir šajā gadījumā, tiek pieņemti vispārpiemērojami pasākumi. Nevienā tiesību normā Padomei nav paredzēts pienākums informēt jebkuru personu, uz kuru potenciāli attiecas vispārpiemērojams kritērijs, par šāda kritērija pieņemšanu (skat. spriedumu, 2023. gada 13. septembris, *Venezuela*/Padome, T-65/18 RENV, EU:T:2023:529, 39. punkts un tajā minētā judikatūra).

291 Tātad, tā kā otrajos pierādījumu materiālos nebija ietverts neviens apsūdzošs pierādījums, kas būtu bijis pamats prasītājas nosaukuma iekļaušanai un saglabāšanai attiecīgajos sarakstos, Padomei nebija pienākuma tos paziņot prasītājai, piemērojot šī sprieduma 284.–286. punktā minēto judikatūru, ne atbildot uz prasītājas 2023. gada 13. jūlija lūgumu, ne pirms pirmo aktu par saglabāšanu sarakstos pieņemšanas. Tātad prasītāja nevar lietderīgi apgalvot, ka ir pārkāptas tās tiesības uz aizstāvību.

292 Tādējādi pirmā daļa ir jānoraida, nelemjot par Padomes argumentiem, ar kuriem tiek apstrīdēta tās pieņemamība.

Par otro pamatu, kas attiecas uz tiesību uz aizstāvību un pienākuma pārskatīt lēmumu par prasītājas nosaukuma iekļaušanu attiecīgajos sarakstos pārkāpumu

– Par pirmajiem aktiem par saglabāšanu sarakstos

293 Prasītāja apgalvo, ka Padome nav izpildījusi savu Lēmuma 2014/145 6. pantā un Regulas Nr. 269/2014 14. pantā paredzēto pienākumu regulāri pārbaudīt tās lēmumus par iekļaušanu to personu sarakstos, uz kurām attiecas ierobežojošie pasākumi, lai pārliecinātos, ka šie pasākumi joprojām ir atbilstoši. Tā apgalvo, ka tās nosaukuma iekļaušanas attiecīgajos sarakstos pamatojumam iesniegto pierādījumu pienācīga pārbaude būtu atklājusi, ka tai nav *FSB* licences, un tam būtu bijis jāizraisa tās nosaukuma svītrošana no attiecīgajiem sarakstiem.

294 Lēmuma 2014/145 6. panta trešajā daļā ir norādīts, ka "šo lēmumu pastāvīgi pārskata". Regulas Nr. 269/2014 14. panta 4. punktā ir minēts, ka "Sarakstu I pielikumā regulāri pārskata, un vismaz katrus 12 mēnešus.".

295 Jānorāda, ka ierobežojošiem pasākumiem piemīt aizsardzības un pēc definīcijas pagaidu raksturs un to spēkā esība vienmēr ir atkarīga no tā, vai to noteikšanas pamatā esošie faktiskie un tiesiskie apstākļi joprojām pastāv, kā arī no tā, vai tie būtu jāsaglabā spēkā, lai sasniegtu ar tiem saistītos mērķus. No tā izriet, ka, periodiski pārskatot šos ierobežojošos pasākumus, Padomei jāveic situācijas atjaunināts vērtējums un jāizstrādā šādu pasākumu iedarbības bilance, lai noskaidrotu, vai tie ir ļāvuši sasniegt mērķus, kas izvirzīti ar attiecīgo personu vārdu un vienību nosaukumu sākotnējo iekļaušanu strīdīgajā sarakstā, un vai attiecībā uz minētajām personām un vienībām vēl arvien var izdarīt to pašu secinājumu (skat. spriedumus, 2023. gada 15. novembris, OT/Padome, T-193/22, EU:T:2023:716, 168. punkts un tajā minētā judikatūra; 2024. gada 29. maijs, *Belavia* /Padome, T-116/22, EU:T:2024:334, 76. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2024. gada 11. septembris, *Tokareva*/Padome, T-744/22, EU:T:2024:608, 36. punkts un tajā minētā judikatūra).

296 Jāatgādina arī, ka, lai pamatotu personas nosaukuma saglabāšanu attiecīgajā sarakstā, Padomei nav aizliegts pamatoties uz pierādījumiem, kas pamatoja attiecīgās personas nosaukuma sākotnējo iekļaušanu, atkārtotu iekļaušanu vai iepriekšējo saglabāšanu šajā sarakstā, ja vien, pirmām kārtām, iekļaušanas iemesli joprojām nav mainījušies un, otrām kārtām, konteksts nav mainījies

tādējādi, ka šie pierādījumi ir novecojuši. Minētais konteksts ietver ne tikai situāciju valstī, attiecībā pret kuru ir izveidota ierobežojošo pasākumu sistēma, bet arī attiecīgās personas īpašo situāciju (skat. spriedumus, 2023. gada 15. novembris, OT/Padome, T-193/22, EU:T:2023:716, 169. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2024. gada 29. maijs, *Belavia*/Padome, T-116/22, EU:T:2024:334, 77. punkts un tajā minētā judikatūra).

297 Šajā lietā ar 2023. gada 26. jūnija *Oficiālajā Vēstnesī* publicēto paziņojumu, kas minēts šī sprieduma 9. punktā, personas, vienības un struktūras, uz kurām attiecas sākotnējos aktos paredzētie ierobežojošie pasākumi, ir informētas par to, ka tās pirms 2023. gada 14. jūlija var iesniegt Padomei lūgumu pārskatīt lēmumu, ar kuru viņu vārdi un nosaukumi ir iekļauti šiem aktiem pievienotajos sarakstos.

298 Pirmkārt, prasītāja nav izmantojusi tai piedāvāto iespēju iesniegt Padomei lūgumu pārskatīt tās nosaukuma iekļaušanu attiecīgajos sarakstos pēc sākotnējo aktu pieņemšanas.

299 Otrkārt, jānorāda, ka, lai pieņemtu pirmos aktus par saglabāšanu sarakstos, Padome ir balstījusies uz to pašu iemeslu, kas pamatoja sākotnējo aktu pieņemšanu, un ka tā ir balstījusies uz pirmajiem pierādījumu materiāliem, attiecībā uz prasītāju neizvirzot jaunus pierādījumus.

300 Turklāt no trešā pamata analīzes izriet, ka Padome nav pieļāvusi kļūdu vērtējumā, pirmo aktu par saglabāšanu sarakstos pieņemšanas dienā uzskatot, ka situācijas Ukrainā smagums joprojām pastāv un ka prasītāja atbilst i) kritērijā paredzētajiem nosacījumiem.

301 Tādējādi prasītāja nevar pamatoti apgalvot, ka Padome ir pārkāpusi savu pārskatīšanas pienākumu pirms pirmo aktu par saglabāšanu sarakstos pieņemšanas.

– Par otrajiem aktiem par saglabāšanu sarakstos

302 Prasītāja apgalvo, ka Padome pirms otro aktu par saglabāšanu sarakstos pieņemšanas nav pārskatījusi to, vai iemesls tās nosaukuma iekļaušanai attiecīgajos sarakstos joprojām ir atbilstošs, un nav ņēmusi vērā tās izteiktos apsvērumus, pārkāpjot Lēmuma 2014/145 3. panta 3. punktu un Regulas Nr. 269/2014 14. panta 3. punktu. 2023. gada 1. novembra pārskatīšanas pieprasījumā tā esot skaidri paskaidrojusi, ka Padomes nepareiza izpratne par Krievijas licencēšanas sistēmu ir likusi Padomei nepareizi piemērot i) kritēriju, un tā esot pierādījusi, ka uz to šis kritērijs neattiecas.

303 Prasītāja norāda, ka Padome savā 2024. gada 13. marta vēstulē ir vienīgi apgalvojusi, ka tā nevar piekrist tās i) kritērija interpretācijai, neuzsākot diskusijas un nesniedzot paskaidrojumus. Padome neesot ņēmusi vērā pierādījumu, kas uz to attiecas, proti, izvilkumu no datubāzes *Ready Ratios*, kas pierāda, ka tai nav nevienas *FSB* licences. Tā apgalvo, ka, ja Padome būtu pārbaudījusi tās iesniegto informāciju un pārskatījusi savu lēmuma, tā nebūtu saglabājusi tās nosaukumu attiecīgajos sarakstos.

304 Lēmuma 2014/145 3. panta 3. punktā un Regulas Nr. 269/2014 14. panta 3. punktā ir paredzēts šādi:

"Ja ir iesniegti apsvērumi vai jauni būtiski pierādījumi, Padome pārskata 1. punktā minēto lēmumu un attiecīgi informē attiecīgo personu, vienību vai struktūru."

305 Ja attiecīgā persona iesniedz apsvērumus par pamatojuma izklāstu, kompetentajai Savienības iestādei ir pienākums, ņemot vērā šos apsvērumus un tiem pievienotos iespējamos attaisnojošos pierādījumus, rūpīgi un objektīvi izvērtēt izvirzīto apsvērumu pamatotību (skat. spriedumus, 2013. gada 18. jūlijs, Komisija u.c./*Kadi*, C-584/10 P, C-593/10 P un C-595/10 P, EU:C:2013:518, 114. punkts, un 2018. gada 6. jūnijs, *Arbuzov*/Padome, T-258/17, EU:T:2018:331, 61. punkts).

306 Patiešām, lai arī tiesību uz aizstāvību un tiesību tikt uzklausītam ievērošana prasa, lai Savienības iestādes ļautu personai, uz kuru attiecas nelabvēlīgs akts, lietderīgi paust savu viedokli, tas tām nevar uzlikt pienākumu piekrist viņam (spriedumi, 2018. gada 27. septembris, *Ezz* u.c., T-288/15, EU:T:2018:619, 330. punkts, un 2024. gada 11. septembris, *Mordashova*/Padome, T-497/22, nav publicēts, EU:T:2024:604, 70. punkts).

307 Tālāk – tas vien, ka Padome nav ne secinājusi, ka ierobežojošo pasākumu pagarināšana nav pamatota, ne arī uzskatījusi par lietderīgu veikt pārbaudes, ņemot vērā prasītājas iesniegtos apsvērumus, nenozīmē, ka tā nav ņēmusi vērā šādus apsvērumus (spriedums, 2024. gada 11. septembris, *Mordashova*/Padome, T-497/22, nav publicēts, EU:T:2024:604, 71. punkts; šajā nozīmē skat. arī spriedumu, 2018. gada 27. septembris, *Ezz* u.c., T-288/15, EU:T:2018:619, 331. punkts).

308 Turklāt Padomei pirms iecerēto ierobežojošo pasākumu noteikšanas nebija pienākuma atbildēt uz attiecīgās vienības iesniegtajiem apsvērumiem (spriedumi, 2019. gada 31. janvāris, *Islamic Republic of Iran Shipping Lines* u.c., C-225/17 P, EU:C:2019:82, 92. punkts, un 2024. gada 11. septembris, *Mordashova*/Padome, T-497/22, nav publicēts, EU:T:2024:604, 72. punkts).

309 Šajā lietā ar 2023. gada 14. septembra *Oficiālajā Vēstnesī* publicēto paziņojumu, kas minēts šī sprieduma 13. punktā, personas un vienības, uz kurām attiecas pirmajos aktos par saglabāšanu sarakstos paredzētie ierobežojošie pasākumi, tika informētas par to, ka tās pirms 2023. gada 2. novembra var iesniegt Padomei lūgumu pārskatīt lēmumu, ar kuru viņu vārdi un nosaukumi ir iekļauti šiem aktiem pievienotajos sarakstos. Turklāt 2023. gada 31. oktobrī, atbildot uz prasītājas lūgumu, Padome tai no jauna nosūtīja pirmo pierādījumu materiālu kopiju un nosūtīja tai otros pierādījumu materiālus. 2023. gada 1. novembrī prasītāja iesniedza Padomei lūgumu pārskatīt lēmumu par tās nosaukuma saglabāšanu attiecīgajos sarakstos, kas ietverts pirmajos aktos par saglabāšanu sarakstos.

310 Ar 2024. gada 13. marta vēstuli Padome atbildēja uz prasītājas apsvērumiem un noraidīja tās pārskatīšanas lūgumu. Būtībā Padome norādīja, ka prasītājas apsvērumi par i) kritērija interpretāciju un apsvērumi par to, ka tai nav *FSB* licences, ir identiski šīs prasības ietvaros izvirzītajiem argumentiem, un atsaucās uz saviem argumentiem iebildumu rakstā. Tā arī atkārtoti apstiprināja, ka no pirmajiem pierādījumu materiāliem izriet, ka prasītājai kā vienībai bija *FSB* licence.

311 Tāpēc, ņemot vērā šī sprieduma 306. un 307. punktā minēto judikatūru, prasītāja kļūdaini pārmet Padomei, ka tā nav izpildījusi savu pienākumu pārskatīt prasītājas situāciju pirms otro aktu par saglabāšanu sarakstos pieņemšanas.

312 Turklāt no šī sprieduma 308. punktā minētās judikatūras izriet, ka prasītāja nevar pamatoti pārmest Padomei, ka tā nav uzsākusi diskusijas par i) kritērija interpretāciju un argumentiem attiecībā uz "valsts noslēpumu" licencēm, kas ietvertas replikas raksta pielikumā pievienotajā eksperta ziņojumā. Šajā ziņā jānorāda, ka 2023. gada 1. novembra pārskatīšanas lūguma pamatojumam prasītāja 2024. gada 7. februāra eksperta ziņojumu nebija iesniegusi.

– Par trešajiem aktiem par saglabāšanu sarakstos

313 Prasītāja apgalvo, ka Padome pirms trešo aktu par saglabāšanu sarakstos pieņemšanas nav izpildījusi pienākumu veikt atbilstošu lēmuma par tās nosaukuma saglabāšanu attiecīgajos sarakstos pārbaudi, vēl jo vairāk tāpēc, ka tā šajos aktos ietvertajā grozītajā iekļaušanas pamatojumā atzīst, ka tai nav *FSB* licences un tādējādi tā neatbilst i) kritērija nosacījumiem. Tā norāda, ka Padome 2024. gada 13. septembra vēstulē saglabāja savu vērtējumu, saskaņā ar kuru pastāv saikne starp *FSB* licences esību un dalību Krievijas drošības dienestu darbībās, neraugoties uz daudzskaitlīgajiem tās sniegtajiem pierādījumiem un paskaidrojumiem.

314 Jānorāda, ka 2024. gada 13. marta *Oficiālajā Vēstnesī* publicētajā paziņojumā, kas minēts šī sprieduma 18. punktā, personas un vienības, uz kurām attiecas otrajos aktos par saglabāšanu sarakstos paredzētie ierobežojošie pasākumi, tika informētas par to, ka tās pirms 2024. gada 3. jūnija var iesniegt Padomei lūgumu pārskatīt lēmumu, ar kuru viņu vārdi un nosaukumi ir iekļauti šiem aktiem pievienotajos sarakstos. Ar 2024. gada 31. maija vēstuli prasītāja iesniedza Padomei lūgumu pārskatīt lēmumu par tās nosaukuma saglabāšanu attiecīgajos sarakstos, kas ietverts otrajos aktos par saglabāšanu sarakstos.

315 2024. gada 16. jūlijā Padome informēja prasītāju par savu nodomu saglabāt tās nosaukumu attiecīgajos sarakstos, pamatojoties uz grozītu pamatojumu, un nosūtīja prasītājai trešos pierādījumu materiālus. 2024. gada 31. jūlijā prasītāja iesniedza Padomei apsvērumus par tās nodomu saglabāt tās nosaukumu attiecīgajos sarakstos, ņemot vērā grozīto pamatojumu.

316 Ar 2024. gada 13. septembra vēstuli Padome atbildēja uz prasītājas apsvērumiem, kas izklāstīti 2024. gada 31. maija un 31. jūlija vēstulēs, un noraidīja pārskatīšanas lūgumu. Padome norādīja, ka grozītais pamatojums atspoguļo tās nostāju kopš sākotnējo aktu pieņemšanas, proti, ka prasītāja un tās meitasuzņēmums *Pozitiv Tecknolodzhiz* veidoja vienu vienību un ka pirmajai ir *FSB* licence, jo šī licence ir izsniegta otrajai. Tā norādīja, ka trešajos pierādījumu materiālos bija pietiekami pierādījumi tam, ka *Pozitiv Tecknolodzhiz* ir *FSB* licence. Tā atsaucās uz saviem argumentiem, kas izvirzīti šīs prasības ietvaros, uzsverot, ka tā ir balstījusies uz vairākiem pierādījumiem, lai pamatotu savu vērtējumu, saskaņā ar kuru vienības, kas darbojas Krievijas informācijas tehnoloģiju nozarē un kam ir *FSB* licence, *de facto* var tikt mobilizētas, lai atbalstītu drošības pakalpojumus, un piebilda, ka prasītāja nav iesniegusi pierādījumus, kas varētu atspēkot šo vērtējumu.

317 Tāpēc, ņemot vērā šī sprieduma 306. un 307. punktā minēto judikatūru, prasītāja kļūdaini pārmet Padomei, ka tā nav izpildījusi pienākumu pārskatīt prasītājas situāciju pirms trešo aktu par saglabāšanu sarakstos pieņemšanas un ir pārkāpusi tās tiesības tikt uzklausītai.

318 No iepriekš minētā izriet, ka Padome ir izpildījusi savus pienākumus attiecībā uz, pirmkārt, prasītājas situācijas pārskatīšanu, lai pagarinātu pret to noteiktos ierobežojošos pasākumus, un, otrkārt, tās tiesību tikt uzklausītai ievērošanu procedūrās, kuru rezultātā tika pieņemti akti par saglabāšanu sarakstos.

319 No tā izriet, ka otrā daļa un tātad ceturtais pamats ir jānoraida.

320 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, prasība ir jānoraida kopumā.

Par tiesāšanās izdevumiem

321 Atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs.

322 Saskaņā ar Reglamenta 138. panta 1. punktu dalībvalstis un iestādes, kas iestājušās lietā, savus tiesāšanās izdevumus sedz pašas.

323 Tā kā prasītājai spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež segt savus, kā arī atlīdzināt Padomes tiesāšanās izdevumus saskaņā ar tās prasījumiem. Nīderlandes Karaliste savus tiesāšanās izdevumus sedz pati.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (astotā palāta paplašinātā sastāvā)

nospriež:

1) **Prasību noraidīt.**

2) ***Positive Group PAO* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Padomes tiesāšanās izdevumus.**

3) **Nīderlandes Karaliste savus tiesāšanās izdevumus sedz pati.**

Kornezov De Baere Petrlík

Kecsmár Kingston

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2025. gada 10. septembrī.

[Paraksti]